

1989 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

8. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் 4,35,22,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். ”

திரு. செ. நாரமுகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குடியிருப்புப் பகுதிகளில் கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டிய தேவை குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 4,35,22,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் மதுவிலக்கை முழுமையாக அமல்படுத்தும் பொருட்டு மதுக்கடைகளையும் ஒழிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 4,35,22,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,35,22,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,35,22,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,64,93,96,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாச்டரிகள் மற்றும் அலுவலகங்களில் வாயில் முன்னால் ஆர்ப்பாட்டம், உண்ணா நோன்பு, தர்ணா ஆகியவற்றை நடத்தும் ஜனநாயக உரிமைகளை மீண்டும் வழங்கவும், பேரணிகள், ஆர்ப்பாட்டங்களில் போது ஒலிபெருக்கிகளை எடுத்துச் செல்லவும் அனுமதிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,64,93,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொன். விஜயராகவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,64,93,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருத்தறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள காவலர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து தருவது பற்றியும், வாழ்மேடு, தலைஞாயிறு ஆகிய ஊர்களில் காவல் நிலையம் மிகவும் பழைய கட்டிடங்களாக வசதிகள் ஏதுமின்றி இருப்பதைப் போக்குவது குறித்தும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. பி.வி. இராஜேந்திரன்]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,64,93,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள காவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,64,93,96,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,02,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டியில் தீயணைப்பு நிலையம் கட்ட இடம் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளதால் புதிய கட்டிடம் உடன் கட்ட வேண்டும் என்று விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 11,02,60,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. ரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாநகரத்தில் விஸ்தரிப்பு சுமார் 8 இலட்சம் மக்களைக் கொண்டதாக ஆகிவிட்டபடியால் காந்திபுரம், சாயிபாபா காலனி போன்ற பகுதிகளில் சில உப தீயணைப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதும் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதும் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,02,60,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொன். விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[. பொன். விஜயராகவன்] [1989 ஏப்ரல் 27]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,02,60,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஆர். ஈஸ்வரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாசுதேவநல்லூர் தொகுதியில் உள்ள தீயணைப்பு நிலையத் திற்கு புதிய வண்டி வாங்குவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,02,60,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா வட்ட தலைநகரங்களிலும் தீயணைப்பு நிலையங்கள் துவக்கப்பட வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,02,60,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மற்றும் அதன் தொடர்பான துறைகள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளும்,* திட்டங்களும் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் இங்கே உரையாற்றப்பட்டதாக நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே ஏற்றிக்கொள்ளப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களுக்கு இறுதியிலே என்னுடைய பதிலுரையை வழங்குவேன் என்பதைக் கூறி இந்த அளவில் அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இன்றும் நாளையும், காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை விவாதங்கள் இருக்கின்றன. அதிக உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புவதால், இன்றைக்கு அதிக உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு அனைவருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. எனவே எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தினை நீங்கள் சரியாக வரையறுத்துக்கொண்டால் தான் அதிக வாய்ப்புக்களைப் பெறமுடியும் என்ற உண்மை உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. எனவே அந்த அடிப்படையிலே

* 350-421-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1989 ஏப்ரல் 27]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

இந்த விவாதத்தை முதலிலே தொடங்கி வைப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற காவலர்கள் அனைவருக்கும் வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டுமென்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த திரு. உகம்சந்த் அவர்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற மதுவிலக்கு, ஆயத்தீர்வை, தமிழ்நாடு காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்கு நான் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது எல்லாம் சாராய சாம்ராஜ்யத்தை ஒழித்திருக்கிறோம் என்று இன்றைக்கு நாம் விளம்பரத்தைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஆனால் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை என்னவென்பதை எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில் கள்ளச்சாராயம் தினம் தினம் பெருகி கள்ளச் சாராயத்தினுடைய ஆதிக்கமானது கிராமங்களிலே, நகரங்களிலே பரவியிருக்கின்ற ஒரு ஆபத்தை இன்றைக்கு நாடு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் அதைப் பற்றி பல்வேறு செய்திகள் தினமும் பல்வேறு முறையிலே வருகின்றன. இங்கே கள்ளச்சாராயம் விற்கப்படுகின்றது, இதனால் இப்படி இப்படி நன்மைகள், இதனால் இப்படி இப்படித் தீமைகள் ஏற்படுகின்றன என்ற விவரங்களை எல்லாம் அங்கே அந்த பத்திரிகைகளிலே எல்லாம் விளக்கத்தை கொடுப்பதை நாம் தினம் தினம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஒரு பக்கத்திலே மதுவிலக்கை ஓரளவுக்கு நாம் தளர்த்தியிருந்தாலும், ஓரளவுக்குத்தான் தளர்த்தியிருக்கிறோம், ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே உள்ள நிலைமை என்ன என்று சொன்னால், பூரணமாக மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு கள்ளச் சாராயங்கள் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன.

முன்பு இந்த சட்டமன்றம் கூடிய நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே சாராயச் சாம்ராஜ்யத்தை ஒழிப்பதற்காக தமிழ்நாடு அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற குறிப்பைச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் உதாரணமாக சொன்னது, எக்ஸல், ஆயத்தீர்வையினுடைய வரி, அன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற அந்த வரியை புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அரசு காலத்திலே அது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதன் மூலமாக ஒரு சாராய சாம்ராஜ்யம் உருவாக்கப்பட்டு நாட்டிலே ஆண்டிற்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு லஞ்சப்பணம் சென்றது என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். நான்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் அரசின் சார்பாக வரி உயர்வை நாம் குறைக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், வரியைத் தளர்த்துகிறோம் என்று சொன்னாலும், அதற்கெல்லாம் இதுதான் அர்த்தமாக இருக்கும் என்று சொன்னால், தளர்த்தப்படுவதன் காரணமாக லஞ்சங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டன என்று சொன்னால், இதற்குப் பிறகு எந்த அரசுமே இதைப்போன்ற வரி உயர்வை, ஏற்கெனவே போடப்பட்டிருக்கின்ற வரியை தளர்த்துவதற்கு முன்வர முடியாது. அப்படி முன் வந்தால், அவர்களுக்கும் இந்தப் பட்டப் பெயர்தான் ஏற்படும் என்பதை கடந்த கால வரலாறுகள் இன்றைக்கு சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அன்றைக்கு வரியை தளர்த்தச் செய்தார் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு கிடைக்கக்கூடிய அந்த ஆயத்தீர்வை கட்டணமானது வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால்தான் அந்த வரி உயர்வை அவர்கள் தளர்த்தினார்கள். அதன் காரணமாக மாநிலத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகின்ற வெளிநாட்டு மது என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த மதுவுக்கு 1982-83 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த வருமானம், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், 13 கோடியே 42 லட்சம் ரூபாய் தான். 1983-84 ஆம் ஆண்டு அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம் 20 கோடியே ஒரு லட்சம் ரூபாய் சொச்சம். 1984-85 ஆம் ஆண்டு அரசுக்கு வருமானம், அதாவது வரியை குறைத்த பிறகு கிடைத்த வருமானம் 32 கோடியே 64 லட்சம் ரூபாய். 1985-86 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த ஆண்டு வருமானம் 37 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய். 1986-87-ல் 55 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய். இந்த இந்தியாவில் தயாரிக்கின்ற வெளிநாட்டு மதுபானங்கள் மூலம் வருமானம் கிடைத்து இருக்கின்றது. அதுபோன்று தான் 'கன்ட்ரி ஸ்பிரிட்' என்று சொல்லப்படுகின்ற சாராயத்தின் மூலமாக கிடைக்கின்ற வருமானம் 1982-83 ஆம் ஆண்டு 105 கோடி ரூபாய் அளவிலே கிடைத்தது அரசுக்கு. 1984-85 ஆம் ஆண்டு 133 கோடி, அதாவது வரியை குறைத்த பிறகு இந்த வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. 133 கோடி ரூபாய்க்கு அந்த வருமானம் பெருகியிருக்கிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டு அது 162 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்த வருமானம் பெருகியிருக்கிறது.

இதை நான் ஏன் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், அரசு ஒரு நல்ல நோக்கத்திற்காக வரியை தளர்த்துவது தவறு அல்ல. இதுபோல பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வரி தளர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதுபோல சேல்ஸ் டாக்ஸ் தளர்த்தப்படுவது கூட வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும், அண்டை

1989 ஏப்ரல் 27]

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

மாநிலங்களிலுள்ள வியாபாரிகளுக்குள் போட்டியிடுவதை தவிர்க்க வேண்டும் என்கிற நல்ல அடிப்படையில்தான். அதற்கு எல்லாம் உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் பேசுவது சரியல்ல. ஆனால் ஒன்றை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இங்கே மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டபோது அந்தக் குறிப்பின் இணைப்பில் உள்ள 359வது பக்கத்திலே ஒன்றை சொல்லியிருந்தார்கள். அப்போதும் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களதான் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். பக்கத்திலிருக்கிற புதுச்சேரியிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு புட்டியில் அடைத்த மதுவகைகளை எடுத்து வருவதால் தமிழ்நாட்டுக்கு வருவாய் குறைவு ஏற்படுவதை தடுக்கும் வகையில் இந்தியாவில் உற்பத்தியாகிற வெளிநாட்டு மது வகைகளுக்கான கீர்வையை 1972 ஆம் ஆண்டில் 14 ரூபாயாக குறைப்பதாக அதிலே குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எல்லா வகை மதுக்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் பீர் விட்டர் ஒன்றுக்கு அன்றைக்கு 1-3/4 ரூபாய் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்பு ஆயத் தீர்வை 25 ரூபாயாக இருந்தது. அதைத்தான் 14 ரூபாயாக குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அதுகுறித்து 'பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தவறாக இவர்கள் பெற்றுக் கொண்டதன் காரணமாகத்தான் இப்படி ஆயத்தீர்வையை குறைத்திருக்கிறார்கள் அல்லது தளர்த்தியிருக்கிறார்கள்' என்று நான் சொன்னால் அது எப்படி தவறோ அதுபோலதான் எங்கள் ஆட்சியில் நடைபெற்றது பற்றி பேசுவதும்.

ஒரு அரசாங்கம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது பல்வேறு நிலைமைகளை அனுசரித்து, பக்கத்து மாநிலங்களோடு போட்டிப் போட்டு வியாபாரத்தை பெருக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இப்படி செய்வது தவிர்க்க முடியாதது. அதனால்தான் 1972 ஆம் ஆண்டில் ஆயத்தீர்வை 25 ரூபாயாக இருந்தது 14 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலதான் அன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீர்வை அதிகமாக இருந்த காரணத்தால், பக்கத்து மாநிலங்களுடன் நாம் போட்டியிட முடியாது என்கிற காரணத்தால் அதை குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அரசுக்கு வந்துகொண்டிருந்த வருமானம் அதிகமாகக் கொண்டு தான் வருகிறது. காரணம் முதலில் 13 கோடி ரூபாய் கிடைத்து வந்தது, கடைசியில் 55 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதுபோல உளநாட்டு சாராயம் என்று சொல்லப்படுகிற கன்ட்ரி ஸ்பிரிட்டை எடுத்துக் கொண்டால் முன்பு 105 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த வருமானம் கடைசியில் 162 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை எல்லாம் தவறாக இன்றைக்கு பிரச்சாரம் செய்வதால்தான் நாட்டிலே இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் கள்ளச்சாராயம் பெருகியிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு பக்கத்திலே கள்ளச்சாராயம் விற்பனையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் விரைவிலே ஏலத்திலே அதை கொடுக்க இருக்கிறோம் என்றும் ஒரு குறிப்பு சொல்கிறது.

(திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்)

[1989 ஏப்ரல் 27]

ஆனால் அப்படி ஏலத்திலே விட்டதற்கு பிறகுதான் அதிலுள்ள நிலைமைகள் பற்றி அரசுக்கு தெரியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் காவல் துறை பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்றால் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை காவல் துறையில் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படி எல்லாம் தவறுகளை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நானே உதாரணமாக இங்கே நிற்குகொண்டிருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாகவும் நடைபெற்ற சம்பவம் குறித்து இன்றைக்கு விவரமாக விவாதிக்கிற நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். இதே மாமன்றத்தில் நான் சென்ற 22 ஆம் தேதியன்று பேசுகிறபோது ஒன்றை சொன்னேன். “தமிழகம் அமைதி பூங்காவாக இருக்க வேண்டும், அமைதி நிலைக்க வேண்டும், அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்று நான் ஆணித்தரமாக கோரிக்கை விடுத்தேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கடந்த 23 ஆம் தேதி நானே கலவரங்களை செய்தது போலவும், பயங்கர ஆயுதங்களை வைத்திருந்தது போலவும், பலரை இன்னும் சொல்லப்போனால் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களையும், வாகனங்களையும் தாக்கியதாக உண்மைக்குப் புறம்பாக @ புகார் போடப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டுள்ளேன். அந்த விவரத்தைப் பற்றி விவரிக்க வேண்டுமென்றால் சென்ற 23 ஆம் தேதி மதுராந்தகத்தில் அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக நாங்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டம் போடுவதற்கு தேதி வாங்கியிருந்தோம்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே * என்ற வார்த்தை அவை நடவடிக்கை குறிப்பில் இருக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * என்பதை அகற்றி உண்மைக்குப் புறம்பாக என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சொல்கிற விவரங்கள் விசாரணையில், கோர்ட்டில் இருக்கிறது. ‘ஜூடிசியல் விசாரணையில் இருக்கிற பிரச்சினையைப் பற்றி இங்கே பேசுவது முறையல்ல என்று கருதுகிறேன். இது குறித்து மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள்தான் முடிவு சொல்ல வேண்டும்.

@ மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 27]

(முற்பகல் 10.50)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, மேலோட்டமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். விவரத் திறகு உள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தார்மீக முறையில், அகிம்சையில் பற்றுக்கொண்டவன். அன்றைக்குக் கூட அகிம்சா முறையில் உட்கார்ந்து போராட்டம் நடத்திய என்னை காவல் துறையினர் செயல்பட விடாமல் செய்து, என்னை வீட்டுக்கு வெளியே செல்லவும் விடாமல், வெளியே உள்ளவர்களை உள்ளே வரவும் முடியாதவாறு தடுக்கப் பட்டோம். நாங்கள் தார்மீக முறையிலே, காந்திய முறையிலே, அகிம்சை முறையிலே படுத்துக் கொண்டு நியாயத்தைக் கேட்டேன். அதுவும் என்னுடைய வீட்டு வாசலினுடைய வராந்தாவில் தான் கேட்டேன். வேறு எங்குமல்ல. நடு ரோட்டிலே அல்ல, அந்தச் சூழ்நிலைகளில் நாங்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு காவல் துறையினர் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு அனுமதி வழங்கியதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. அப்படி ஒரு தவறான தகவலை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு காவல் துறையினர் மூலமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் அறிகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், அன்றைக்குப் பலரை அவர்கள் பிரவேண்டிவ் அரெஸ்ட்டாகச் செய்திருக்கிறார்கள். பிரவேண்டிவ் அரெஸ்ட் செய்ய வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் அனுமதி கொடுத்திருந்தால் அது தேவையில்லை. பிரவேண்டிவ் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டவர்கள் யார் என்றால் மதுராந்தகம் நகராட்சியினுடைய வைஸ் சேர்மென், மதுராந்தகம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமூக விரோதிகள் அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் பிரவேண்டிவ் அரெஸ்ட் என்று கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அனுமதி வழங்கப்படாததன் காரணமாகத்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அனுமதி வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அனுமதிக்கடிதம் யாருக்காவது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட அனுமதியை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தில் காட்ட முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறான தகவலை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு காவல் துறையினர் அளித்ததன் காரணமாகத் தான் இப்படிப்பட்ட விபரீதமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அன்றைக்கு உள்ள நிலைமையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தம்பியை, வீட்டுக்குள் இருந்த என்னுடைய தம்பியை எந்தவிதமான உத்தரவும் இல்லாமல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களுடைய நிலைமைகள் அனைவருக்கும் தெரியும். எனவே வழக்குக்கு உள்ளே செல்ல வேண்டாம். உங்களுடைய உணர்வுகளுக்கு நான் மதிப்பளிக்கிறேன். இந்த அளவோடு இதை விட்டு விட்டு, அடுத்து, காவல் துறை பற்றிய மற்றச் செய்திகளைப் பேசினால் சிறப்பாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசியல் கட்சிக்குச் சம்பந்தமில்லாத என்னுடைய தம்பியை வீட்டிற்குள்ளே சென்று, அடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சொல்கிறேன். வழக்கு வழக்குமன்றத்திலே இருக்கிறது. அங்கே சந்திக்கத்தான் போகிறோம். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் எதிர்க் கட்சிகளை ஒடுக்க, வதற்கு தவறான முறையில் காவல் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தால், இதுவே மரபாக மாறிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே.சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது அனுமதிக்கப்படுகிறது. நானும், திரு. துரைமுருகனும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்றபோது ஒரு இடத்தில் அல்ல, 4 இடங்களில் கன்னியாகுமரியில் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அதைப் போலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்கிறார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு சில விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட சில இடங்களைத் தருகிறார்கள். அந்த இடங்களை மீறிக் சென்று விட்டால், சட்டம் இருந்து என்ன செய்ய முடியும்? எனவே தான் அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அந்த அனுமதியை முறையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ஜனநாயகத்தில் பின்பற்றப்படும் பண்பு என்பதை மறந்து விடக் கூடாது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவரவர்களே, அனுமதி வழங்கியிருந்தால், அனுமதிக்கப்பட்ட இடத்தில் நாங்கள் காட்டியிருப்போம். அனுமதி வழங்கப்படவில்லை என்ற தகவலைத்தான் சொல்கிறேன். நான் ஆணித்தரமாக, உறுதியோடு சொல்ல முடியும், அனுமதி எங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அப்படி அனுமதி வழங்கியிருந்தால்.

1989 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு ந. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாகக் காவல் துறையினரிடம் எழுத்து மூலமாக அனுமதி கேட்டால், எழுத்து மூலமாகப் பதில் சொல்லுவார்கள். அதே நேரத்தில் அதிகாரிகளிடமே கலந்து பேசுவதுண்டு. நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டப் போகிறோமென்று வாய் மூலமாகச் சொன்னால், வாய் மூலமாகப் பதில் சொல்வதுண்டு. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுத்து மூலமாக அங்கே அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்களா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எழுத்து மூலமாக அதற்கு அனுமதி கோரப் பட்டிருக்கிறது 5 தினங்களுக்கு முன்னதாக. இதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது கூட, அருமை நண்பர் திரு. கே.கே. எஸ்.எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் சொன்னதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். வெளி வேஷங்கள் இருக்கலாமென்று. ஆனால் நான் ஆணித்தரமாக சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம், இதே மன்றத்தில் வந்திருக்கிறேன், எனக்கு வேஷம் போடத் தெரியாது. வேண்டுமானால் இங்கேயே நீங்கள் எந்த மருத்துவரைக் கொண்டு வந்து வேண்டுமானால் பார்க்கலாம். என்னுடைய கையிலே பிராக்சர் இருக்கிறது. (கையைக் காட்டினார்) லத்தி சார்ஜ் மூலமாக பிராக்சர். இன்னும் அடையாளம் மாறவில்லை. இன்னும் முதுகிலும் இருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இதே அவையில் காட்டுகிறேன். இல்லை யென்றால் அறையில் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அன்றைக்கு லத்தி சார்ஜ் ஏற்படவில்லை, அடிபடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். புகைப் படத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். லத்தி ஒங்கியிருக்கிறது. ஒரு லத்தி முதுகில் விழுந்திருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் படவில்லை என்றால் அதற்கு மேல் நான் விளக்கம் சொல்ல வில்லை. இதை மாத்திரம் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். அவர் முடித்துக் கொண்டு விட்டார்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மற்றொரு புகைப்படத்தையும் கூட மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு நாங்கள் படுத்துக் கொண்டு தான் மறியல் செய்தோம். என்னுடைய வீட்டு வாசலுக்குள்ளாகவே இருந்தோம், அந்தப் புகைப்படத்தையும் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். படுத்துக் கொண்டு மறியல் செய்தோம். எங்களிடம் எந்த ஆயுதமும் இல்லை. பயங்கரமான ஆயுதம் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் உள்ள நிலைமை என்னவென்றால், ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே, அவருடைய வீட்டு வாசலிலே இந்த நிலைமை என்றால், மக்கள் இன்றைக்குப் பேசிக் கொள்கிறார்கள், நாட்டிலே யாருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற குழ்நிலைதான் இருந்து வருகிறது. அன்றைக்குப் பொதுக் கூட்ட மேடையிலே பேசப்பட்டதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தங்களுக்கு அதன் டேப்பைச் சமர்ப்பிக்க இருக்கிறேன். வன்முறையைத் தூண்டுகிற அளவுக்கு, நாங்கள் நினைத்தால் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைக் கொலை செய்வோம். நான் சட்டமன்றத்தில் இருந்திருந்தால் கொலையே செய்திருப்பேன் என்று, மாண்புமிகு அமைச்சர்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு பொறுப்பு மிக்கவர் அன்றைக்குப் பேசி இருக்கிறார். அதனுடைய டேப்பும் என்னிடம் இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அன்றைக்கு அவர் பேசி இருக்கிறார், நான் சட்டமன்றத்தில் இருந்திருந்தால் * * * அந்த அளவுக்கு கேவலமான முறையில் அவர் பேசியிருக்கிறார். இப்படி, வன்முறையை தூண்டுகிற அளவுக்கு நாட்டில் காரியங்கள் நடைபெற்றால், ஜனநாயகம் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதை மட்டும் அவர்கள் செய்யவில்லை. அன்றைக்கு முன்னாள் கருங்குழியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசும்போது மாவட்ட தி. மு. க. செயலாளர் சொல்லியிருக்கிறார் “நான் நினைத்தால் அகில இந்திய தி. மு. க.வைச் சார்ந்தவர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டுவது யாராக இருந்தாலும் அவர்களை . . . (மணியடிக்கப் பெற்றது). மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே இதைத் தன்னிலை விளக்கமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்தக் கூட்டத்தில் பேசப்பட்டதைத் தான் சொன்னேன். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே 16 மணித் துளிகள் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அவர் அந்தக் கூட்டத்திலே பேசி இருக்கிறார். “நாங்கள் அவர்களை கவனித்துக் கொள்வோம்—அவர்களுக்கு சரியான பாடத்தைக் புகட்டுவோம்” என்று

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்:]

சொல்லியிருக்கிறார். நான் ஏன் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற போது சொன்னார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் நன்மைக்காகச் சொல்கிறேன். வெளியே யார் யார் எதை எதை பேசுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இங்கே அவையிலே பேசுவது பழக்கமில்லை. அப்படிச் சொன்னால் ஒவ்வொருவரும் பேச வேண்டியது இருக்கும். இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கூட ‘புரட்சித் தலைவா ஆணையிட்டால் அவருடைய தலையை வெட்டி காலடியில் வைப்பேன்’ என்றெல்லாம் கூட பேசி இருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியே நிறைய பேசப் படுவதை அனைவரும் அறிவர். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அடுத்த செய்திக்குப் போகலாம். உங்களுக்கு ஏற்கெனவே 17 மணித் துளிகள் கொடுத்திருக்கிறேன். உங்கள் மீது எனக்கு அதிக அன்பு உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்தில் எல்லா உறுப்பினர்கள் மீதும் நீங்கள் அன்பு வைக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது தான் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை. வெளியே நடைபெற்றதைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது என்றால், வெளியே எப்படி வன்முறையைத் தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டிய கடமையில் நான் இருக்கிறேன். இது போலீஸ் மான்யம். எப்படியெல்லாம் அவர்கள் தூண்டுகிறார்கள். எதனால் இந்த வன்முறைகள் ஏற்படுகின்றன, யார் தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லாமல் இருப்பது கடமையிலிருந்து தவறிய ஒன்றாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட வன்முறைப் பேச்சுக்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்றைக்கு நடைபெற்ற சம்பவத்தை விட்டுவிட்டாலும், எங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சிகிச்சையைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறேன். எங்களுக்கு காயங்கள் ஏற்பட்டன. மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னிலையில் நாங்கள் நிறுத்தப் பட்ட உடனே, அவர்களே வருத்தப்பட்டுச் சொன்னார்கள். ‘‘உடனடியாக மதுராந்தகம் மருத்துவ மனைக்கு இவர்களை அழைத்துச் சென்று நீங்கள் சிகிச்சைத் தரவேண்டும்’’ என்று. ஆனால் காவல் துறையினர் எங்களுக்குச் சிகிச்சை வழங்கவில்லை. மாறாக நேரடியாக எங்களை கடலுருக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். மதுராந்தகத்தில் சப் ஜெயில் இல்லையா? செங்கற்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

1989 ஏப்ரல் 27

பட்டில் சப் ஜெயிலில் இடமில்லையா? சென்னையில் இடமில்லையா? வேண்டுமென்றே உள் நோக்கத்தின் காரணமாக எங்களை கடலூர் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு சென்று கடைசி வரை சிகிச்சை அளிக்கப்படவில்லை. அன்றைக்கே மருத்துவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள். “உங்களுக்கு ஃபிராக்சர் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் இங்கே கட்டுதான் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள்”. கடைசியில் நான் நேற்று பெயிலில் வெளியே வந்த பிறகு கடலூரில் இருக்கிற மருத்துவமனைக்குச் சென்று அங்கே சிகிச்சைப் பெற்றேன். அப்போது எக்ஸ்-ரே எடுத்துப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். “பிராக்சர் ஆகி 3 தினங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. ரத்தம் கட்டியிருக்கிறதே. ஏன் உடனடியாகச் சிகிச்சை எடுக்கவில்லை” என்று அவர்களே கடிந்து கொள்கிற அளவுக்கு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே சிகிச்சை அளிப்பது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் எந்த அளவுக்கு நாட்டிலே நிகழ்ச்சிகள் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு ஒரே ஒரு கோரிக்கையை மட்டும் வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அது மிகவும் பெரிய தொகுதி. அங்கே பவுஞ்சூர் என்கிற இடத்தில் ஒரு காவல் நிலையத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கை அரசுக்கு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

தீயணைப்பைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே பல்வேறு வண்டிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், சரியான முறையில் அவைகள் ஓடாமல் இருக்கின்றன. அந்த தீயணைப்பு வண்டிகள் எல்லாம் சீரான முறையில் ஓடுவதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்ய வேண்டும். எல்லா தீயணைப்பு நிலையங்களுக்கும் வண்டிகள், ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகள் வழங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே எதிர்க் கட்சிகளை ஒடுக்குவதற்கு நாம் காவல் துறையைப் பயன்படுத்தினால் அது ஜனநாயக உயர்வையே நிறுத்துகிற காரியமாக அமைந்து விடும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உக்கம்சந்த் அவர்களுடைய பேச்சில் * * * என்கின்ற வகையிலே உபயோகப்படுத்திய அந்த வார்த்தை சபைக் குறிப்பில் இடம் பெறுவது சரியாக இருக்காது; அவற்றை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உக்கம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காரலாம். முடிவு எடுப்பது நான், பேரவைத் தலைவர். நம்முடைய நண்பர் உக்கம்சந்த் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்; நீங்கள் பேசும் போது உங்களுக்கு முழு அனுமதி அளித்து இருக்கிறேன். வெளியில் பேசப்படுகிற பல்வேறு செய்திகளில் தரம், தரமின்மை என்ற பல்வேறு நிலைகள் காணப்படுவது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே இது அவைக்கு வரக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் திரு. இராமநாதன் சுட்டிக் காட்டிய அந்த ஒரு தொடர் மட்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் வாதத்திலே இருக்கக் கூடிய காவல் துறை மானியத்தில் சில குறிப்புகளை நம்முடைய மேன்மை தங்கிய முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நீண்ட சொற்பொழிவாக நிகழ்த்துவதைவிட சிறிய குறிப்புகளாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தாலே போதும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் சிறிய கோடுகளைக் கூட சித்திரமாக ஆக்கிக்கொள்ளக்கூடிய வல்லமை பெற்ற கலைஞர் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், கடந்த 13 ஆண்டுகளில் காவல் துறை கறை படிந்து இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக நான் இரண்டு, மூன்று சம்பவங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1977-லிருந்து 1989 வரை இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் மீதும் விரோதமான உண்மைக்கு மாறான * * வழக்குகள் போடப்பட்டன. அவர்களுக்கு காக 15 நாட்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த * என்பதை “உண்மைக்கு மாறான” என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : உண்மைக்கு மாறான வழக்குகள்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் உக்கம்சந்த் அவர்கள் பேசும்போது கூட ஒரு மறுப்பு எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் ஒரு உறுப்பினர் பேசுவது “பொய்”

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப்பட்டது.

என்று இன்னொரு உறுப்பினர் குற்றஞ்சாட்டும்போது தான் பொய் என்ற வார்த்தை, அன்பார்வியமெண்ட்ரி' அப்போதுதான் 'அன்பார்வியமெண்ட்' என்று சொல்லப்பட்டு விலக்கப்பட வேண்டும். 'பொய்யாக', 'பொய் வழக்கு' 'பொய் கூற்று' என்று சொல்வதிலே தவறில்லை. ஒருவர் சொன்னது பொய் என்று சொல்லும்போது தான் அது அன்பார்வியமெண்டரியாக ஆகிறது. பொய் என்ற வார்த்தையையே பயன்படுத்தக்கூடாது என்றால் நீங்களே 'பொய்மையும், வாய்மையும்' என்ற குறளைக்கூட இங்கே பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். எனவே தயவு செய்து அதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மேற்கோள் என்ற முறையில் நம்முடைய முதல்வரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்தை ஏற்று, இனிமேல் அந்த அளவுக்கு அனுமதிக்கப்படும்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு: தலைவரவர்களே, உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். பதவியேற்ற 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு 1977-ல் சென்னையில் நம்முடைய இப்போதைய முதலமைச்சர், கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் தலைமையிலேயும், மதுரையில் நான், நம்முடைய இன்றைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன் முத்துராமலிங்கம், மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் இரகுமான்கான் அவர்கள், சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் இராமநாதன் அவர்கள், நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர் கோபால்சாமி அவர்கள், அதைப்போல் வேறுபல திராவிட முன்னேற்றக் கழக முன்னணித் தோழர்கள் மீதும் அபாண்டமான வழக்குகள் போட்டு, சிறு சிறு பதவிகளைப் பலருக்கு வழங்கி, சிலரை அப்ரூவர்களாக மாற்றி எங்கள் மீது ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அது இன்றைக்கு உயர் நீதிமன்றத்தில் இருப்பதனால் அதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதைப்போல பல வழக்குகள் எங்கள் மீது தொடரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சட்டமன்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதேநேரத்தில் தவறு செய்த சிலர்மீது வழக்கு தொடர்வதற்கு அன்றைய போலீசார் முன் வரவில்லை. இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய தோழர் திரு. இரகுமான்கான் அவர்களுடைய இல்லத்திற்குச் சென்று முன்னாள் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள், அவர்களுடைய இல்லத்திலேயே தாக்கி, அவரைக் கொலை செய்ய முயன்றதும் அனைவருக்கும் தெரியும். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட கொடிய குற்றங்கள் புரிந்தவர்கள் மீதுகூட இன்னும் சரியான வழக்கை அன்றைய காவல்துறை போட

1989 ஏப்ரல் 27] (திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு)

வில்லை என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். அதுபோன்ற குறைபாடுகள் அதிகம் இருந்தாலும்கூட, காவல்துறையின் அன்றைய நிர்வாகத்தில் நேர்மைக் குறைவாக நடந்தது மட்டுமல்ல, தன்னுடைய திறமையைக் காண்பிப்பதற்குக்கூட மறந்து விட்டது.

கலைஞருடைய முதல் ஆட்சிக் காலத்தில் ரேகை மூலம் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், தடயங்கள் மூலம் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், இந்தியாவிலேயே முதல் பரிசை வாங்கிக் கொண்டிருந்த காவல்துறை, கலைஞர் ஆட்சி போன பிறகு, நேற்று வரை எந்த முதலிடத்தையும் காவல்துறை பெறுவதற்கு இயலவில்லை. பத்தாண்டுக் காலமாகக் காவல்துறை செயலிழந்து போய்விட்டது. இதிலே என்ன ஆச்சரியம் என்றால், கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே பரிசு பெற்ற அதே போலீஸ் அதிகாரிகள் தான் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரிகளை நேர்மையாகப் பணியாற்றுவதற்கு அன்றைய அரசு தடுத்து விட்டதா அல்லது காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு அன்றைய ஆட்சியின் மீது கோபம் ஏற்பட்டு அலட்சியமாக இருந்து விட்டார்களா என்பதைக் காலப் போக்கில் தான் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில், அருப்புக்கோட்டையிலேயிருந்து தூத்துக்குடி செல்லுகின்ற நெடுஞ்சாலையில் நான்கைந்து வழிப்பறிக் கொள்ளைகள் நடந்திருக்கின்றன. இதுவரைக்கும் எதையுமே அன்றைய காவல்துறை கண்டுபிடிக்கவில்லை.

அதைப்போல, விருதுநகரிலிருந்து திருநெல்வேலி செல்லுகின்ற நெடுஞ்சாலையில் இரவு நேரத்தில் பஸ்ஸை மறித்து, பலயிடங்களிலே கொள்ளை நடந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றியும் இன்றைய காவல்துறை கண்டுபிடிக்கவில்லை.

இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் சிந்திக்கின்றபொழுது, திடீரென்று காவல்துறை செயலிழந்து விட்டது என்கின்ற எண்ணம் பொதுமக்கள் மத்தியிலே வந்திருக்கின்றது. அதைச் சீர் செய்வதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர்தான் மறுபடியும் முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே ரெக்ரூட்மெண்ட்—சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ரெக்ரூட்மெண்ட் நடந்திருக்கின்றன. சுமார் 600-க்கும் மேற்பட்ட சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பகிரங்கமாக ஊழல் நடைபெற்று இருப்பது எல்லோர் மத்தியிலேயும் இன்றைக்குப் பேசப்படுகிறது. உயரம் குறைவானவர்கள், மார்பு அளவு குறைவாக இருந்தவர்கள்

(திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு)

[1989 ஏப்ரல் 27]

தேகப்பயிற்சி, ஓட்டப் பந்தயம் முதலிய அதலெடிக் பந்தயங்களிலே எந்த நற்சான்றிதழும் பெறாதவர்கள் இன்றைக்கு சப் இன்ஸ்பெக்டர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆங்காங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், அந்தத் தேர்வு முறையைப் பரிசீலித்து, ஒரு கமிஷன் போட்டு விசாரித்து, அந்த பிட்டுனெஸ் சரிதானா என்பதை மிக விரைவிலே கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபைக்கு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படித் தவறு நடந்திருக்குமானால் அந்தத் தவறை அங்கீகாரம் செய்த அன்றைய டி. ஜி. பி. மீது முறையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், வேறுவிதமான ஊழல்களும் இப்பொழுது நடைபெற்றிருக்கின்றன. அப்படி நியாய, விரோதமாக, அரசியல் கட்சியின் சார்பிலே அட்டை வைத்திருப்போருக்கு மட்டும் சப் இன்ஸ்பெக்டர் பதவி வழங்கினால் எப்படிக் காரியமாற்றுவார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் சொல்ல முடியாது.

கடந்த 15 நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு அக்கிரமம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதே முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் கழுதிக்கு அருகிலே இருக்கக் கூடிய மண்டல மாணிக்கத்தில் இருக்கின்றார். இவ்வச அரிசி போடுகின்ற தினத்தன்று அந்த ஊர் செயலாளர் அந்தக் கொட்டகையிலே கொடிகட்டினார் என்பதற்கு கொடி கட்டக் கூடாது என்று அவர் தடுத்திருக்கிறார். நாங்கள் எங்களுடைய பந்தலிலே கொடிகட்டுவதைத் தடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று செயலாளர் சொல்லியிருக்கிறார். இதனாலே கழகத்திற்கும், சப் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் மோதல் ஏற்பட்டு, அந்தச் செயலாளரைத் தெருவிலே விட்டு அடித்து, கையிலே விலங்கு மாட்டி, கழுதி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்ற கொடுமை உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்.

அப்படிப்பட்ட நியாய விரோதமான காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதால்தான், முறையில்லாமல் சப் இன்ஸ்பெக்டராக வந்தவரை இப்பொழுதே, ஆரம்பத்திலேயே நீக்கி விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து . . .

திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். காவல்துறை அதிகாரி அவர்கள் நடந்து கொண்டதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் மாலை அணிவீப்பதற்காக . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே ஏதாவது "Point of order" இருக்கிறதா? No, No. உட்காருங்கள்.

1989 ஏப்ரல் 27]

(முற்பகல் 11-10)

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : இதேபோன்ற அக்கிரமம் நடக்குமானால் யாரும் நியாயமான காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. இந்த 600 சப் இன்ஸ்பெக்டர் விஷயத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் மிக வேகமாகப் பரிசீலனையில் இறங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல வேறு சில இடங்களில் சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அவைகளையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் விரும்புவது, அதே கருதியில் டி. எஸ். பி. யாக இருப்பவர் ** அவர்கள் கடந்த அக்டோபர் மாதம் தான் முதன்முதலாகப் பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவருக்குத் துணையாக இப்போது மண்டலமாணிக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ** கடந்த வாரம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவியை ஏற்றிருக்கிறார். இவர்கள் இருவருக்கும் முறைகேடாக பதவி தரப்பட்டிருக்கிறது என்று பொதுமக்கள் மத்தியில் அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் சிந்தித்து வேண்டும். இன்னொன்று 'பியூர் மெரிட்' தரமான தகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவி தராமல் ..

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தென்னரசு அவர்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார். குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லலாமே தவிர குற்றச்சாட்டில் சம்பந்தப்பட்ட பெயர்களைச் சொல்வது முறையாகாது. பெயர்களைச் சொல்லாமல் சொன்னாலே அது விளங்கிவிடும். அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, தயவுசெய்து குறிப்பிட்டு அவர்கள் பெயர்களைச் சொல்லாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தில் பேசுகின்றவர்களும் சரி, வேறு நிலைகளில் பேசுகிறவர்களும் சரி, எந்த ஒரு அதிகாரியின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு அவையில் சொல்லக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் உணர்த்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட பெயர்களை குறிப்பிட்டு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பெயர்களை மட்டும் தான் குறிப்பிட்டு நீக்கி இருக்கிறேன். பதவியிலிருந்து அல்ல என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திடீரென்று யாராவது குறுக்கிட்டு ஆதாரம் கேட்டால் குழப்பம் அடையக்கூடாது என்பதற்காக நான் பெயர்களைச் சொன்னேன். பெயர்களை நீக்குவதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. நடவடிக்கை எடுத்தால் எனக்கு போதுமானது. இந்தக் குறைபாடுகளை விரைவில் தீர்ப்பதற்கு பொதுமக்கள் மத்தியிலும், காவல் துறையில் இருக்கக்கூடிய நல்லவர்கள் மத்தியிலும் மறுபடியும் ஒரு போலீஸ் கமிஷன் போடவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்தப் போலீஸ் கமிஷனில் பொதுவாக வீட்டுவசதிகள் அதிகமாகப் பரிசீலிக்கப்படும். காவல் துறைக்கு வேண்டிய சலுகைகள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசப்படும். அவைகளோடு இப்போது சமீபத்தில் எழுந்திருக்கிற பிரச்சினை நம்முடைய காவல்துறையில் இருக்கிற ஆயுதங்களை விட வன்முறையாளர் கையில் உள்ள ஆயுதம் பலமானது என்றும், அது வெளிநாட்டில் தயாரிக்கப்பட்டது என்றும் பரவலாகப் பேசிக் கொள்ளப்படுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு வர்திட்டு நாமும் வலிமையான ஆயுதத்தை போலீஸ்காரர்கள் கையில் ஒப்படைப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடிய முறையில் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல நம்முடைய காவல்துறையில் இருக்கிற சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களுக்கு இப்போது மோட்டார் சைக்கிள்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மோட்டார் சைக்கிள் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது அல்ல என்பதை சமீபத்தில் தான் நான் தெரிந்து கொண்டேன். அவர்கள் மாறுதல் ஆகிவிட்டால் மோட்டார் சைக்கிளை போட்டுவிட்டு போய்விட வேண்டும். அடுத்து வருகிறவர் அதை எடுத்துக் கொள்வார் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி சமீபத்தில் ஓட்டுநருக்கு கார் சொந்தம் என்று செய்ததைப் போல் அந்தந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர்கள், சம்பளத்திலிருந்து ஒரு தொகையைப் பிடித்துக்கொண்டு சொந்தமாக மோட்டார் சைக்கிளை வாங்கிக் கொடுத்தால் அது காலகாலத்திற்கும் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கும், பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும் என்ற எண்ணம் பலருக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று காக்கிச் சட்டையைப் பற்றி அதிகமாக கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. காக்கிச்சட்டை என்பது ஒரு காலத்தில் காவல் துறைக்கு மட்டும் தான் இருந்தது. இன்றைக்கு காக்கிச் சட்டை பலபேர் அணிந்து கொண்டிருப்பதால் காரை மறிக்கிற போது யார் மறிப்பது என்பதை கிட்டே போய் பார்த்தால்தான் தெரிகிறது. எல்லோரும் அவர்கள் சட்டையில் ஸ்டார் வைத்திருக்கிறார்கள். வேறு இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்களும் காக்கிச் சட்டையில் பெயரும், ஸ்டாரும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே காக்கிச் சட்டை போட்டிருக்கக்கூடிய நடுத்தர அதிகாரிகள்,

1989 ஏப்ரல் 27] திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு

காக்கிச் சட்டை போலீஸ் வாக்காவிற்கு மட்டும் தான் பயன்பட வேண்டுமென்று விதியைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இராணுவத்தில் 'ஆலிவ் கிரீன்' என்ற பச்சை சட்டையைத் தான் அவர்கள் போட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அந்தச் சட்டையை அணியக் கூடாது என்று விதி இருப்பதைப் போல காக்கிச் சட்டை என்பது காவல்துறைக்கு மட்டும் தான் பொதுவானது என்ற முறையை அரசு இன்றைக்கு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இராமநாதபுரம் டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் இப்போது இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். இராமநாதபுரத்திலிருந்து இராஜபாளையத்திற்கு அவசரமாக டி.ஐ.ஜி. போக வேண்டுமென்றால் 210 கிலோ மீட்டர் தாண்டித்தான் போக வேண்டும். 60 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் காரில் போனால் கூட 3 3/4 மணி நேரம் ஆகிறது. அவர் மதுரை வழியாகச் சென்றால் 4 மணி நேரம், 4 1/2 மணி நேரம் ஆகிறது. குறுக்கே பார்த்திபனூர், நரிக்குடி, அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர், இராஜபாளையம் வழியாகச் சென்றால் 3 3/4 மணி நேரம் ஆகிறது. நான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு சம்பவத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினரின் துண்டுதலின் பேரில், கைத்தறித் துறை அமைச்சருடைய விழாவிிற்காகப் போட்டிருந்த பந்தல் சென்ற வாரம் எரிந்துவிட்டது. விடியற்காலை 4 மணிக்கு எனக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர் இந்தத் தகவலைச் சொன்னார். உடனடியாக நான் டி.ஐ.ஜி. ராமநாதபுரத்திற்குத் தொடர்பு கொண்டேன். டி.ஐ.ஜி. ராமநாதபுரத்தில் இருந்து ராஜபாளையம் புறப்பட்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் 3 1/2 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு ஒரு மயான அமைதி ஏற்பட்டபிறகு தான், டி.ஐ.ஜி. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போய்ச் சேர முடிந்தது. ஆகையினாலே ராமநாதபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை மையப் பகுதியாக இருக்கக்கூடிய மதுரைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பெரும்பாலான மக்கள், அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அதனாலே அரசாங்கத்திற்கு செலவு அறவே இல்லை என்று நான் தெரிந்துகொண்டேன். ஏன் என்றால், ராமநாதபுரம் மாவட்ட அலுவலகங்கள் எல்லாம் மாறிய பிறகு, ஏராளமான பங்களாக்கள்—ராமநாதபுரத்திலிருந்து போய்விட்டதால்—மதுரையிலே காலியாக இருக்கிறது. ஆகவே, டி.ஐ.ஜி. பங்களாவிற்கு இடம் தேவை என்ற பிரச்சினையே உங்களுக்கு இல்லை.

இரண்டாவது சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள பெரிய நகரம் மதுரை என்று இருப்பதால், டி.ஐ.ஜி.க்கள் மதுரையில் இருப்பது பொருத்தமானது, பாதுகாப்புக்கு உகந்தது என்ற

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு [1989 ஏப்ரல் 27]

எண்ணம் போலீஸ் வட்டாரத்திலே இருப்பதால், முதலமைச்சர் அவர்கள் நாளைக்கு அறிவிக்கின்றபோது, ராமநாதபுரம் டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை மதுரைக்கு மாற்றி விட்டோம் என்ற உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கலெக்டருக்கு இதே தொந்தரவு தான் இருக்கும். எப்படி ராமநாதபுரத்திலிருந்து ராஜபாளையம் செல்ல 4 மணி நேரம் ஆகிறதோ, அதைப் போலவே ராமநாதபுரம் கலெக்டருக்கும் அதே தொந்தரவுதான் இருக்கும். அப்படியானால் கலெக்டர் அலுவலகத்தையும் மீண்டும் மதுரையிலே வைத்து விடலாமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் எண்ணுகிறாரா?

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : ராமநாதபுரம் கலெக்டருடைய எல்லை, பார்த்திபனூரோடு முடிந்துவிடுகிறது. இப்போது டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் 3 ஜில்லாவிற்கும் சேர்ந்து ஒரே டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் இருக்கிறது என்பதால் இதை நான் குறிப்பிட்டேன். ராமநாதபுரம் கலெக்டருக்கு திருவாடானையோடு முடிந்துவிடுகிறது; இந்தப் பக்கம், பார்த்திபனூரோடு முடிந்துவிடுகிறது; அந்தப் பக்கம், மண்டபத்தோடு முடிந்து விடுகிறது.

அடுத்து மதுரைக்கு கமிஷனரைப் போடுவதாக நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்....

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லும்போது, எங்களுடைய டி.ஐ.ஜி. என்று சொன்னார். அவர் மதுரையைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அவர் குறிப்பிடக்கூடிய ராமநாதபுரம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது அவர் திருப்பத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர், பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் காமராசர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே 'எங்கள்' என்றால் உங்களைக் குறிக்கும், தென்னரசைக் குறிக்கும், எங்களையும் குறிக்கும்.

திரு. ரா. சொக்கர் : நான் முழுவதுமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் மதுரையில் இருப்பதால் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். ராமநாதபுரம் டி.ஐ.ஜி. ரேஞ்ஜ் காமராசர், பசும்பொன் மற்றும் ராமநாதபுரம் ஆகிய 3 மாவட்டங்களுக்கும் தான் அந்த ரேஞ்ஜ் இருக்கிறது ஆகவே ராமநாதபுரத்தில் டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் இருப்பது செளகரியக் குறைவாக இருக்கிறது என்பது மறுக்க

1989 ஏப்ரல் 27] (திரு. ரா. சொக்கர்)

முடியாத உண்மை. ஆனால் இந்த அலுவலகத்தை விருது நகருக்கு வேண்டுமென்றால் மாற்றலாமேயொழிய, மதுரைக்கு மாற்றுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விருதுநகரிலிருந்து திருவாடானைக்குப் போய்விடலாம் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, 3 மாவட்டத்தின் அலுவலகங்களும் முன்னால் மதுரையிலே இருந்தது. இப்போது நியாயமாகப் பார்த்தால் அந்த அலுவலகத்தை—மதிப்பிற்குரிய தென்னரசு அவர்களுடைய வீடு மதுரையில் இருக்கிறது, எனவே டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் பக்கத்திலே இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும், எனக்கும் இதிலே பெரிய சிரமம் இல்லை, இருந்தாலும் கூட, அந்த டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை—விருதுநகரிலே அமைப்பதுதான் நல்லது, அதுதான் மையப்பகுதியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மையம் எது என்பதை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டு அளந்து முடிவு செய்வோம்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : வசதிக்காக மதுரை என்று சொன்னேன். மையப் பகுதி என்றால், மாணாமதுரைதான் மையப் பகுதி என்பதை இரண்டு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒவ்வொரு இடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, பிரச்சினையைக் கிளப்பத் தேவையில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்துப் பார்த்து தக்க இடத்திலே அமைப்பார்கள்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மதுரைக்கு கமிஷனரைப் போடப் போவதாக நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஆனால் மதுரை இப்போது ஹைதராபாத்தைப் போல, இரண்டாகப் பிரிந்து இருக்கிறது. மதுரையின் தென்பகுதியிலே மீனாட்சி அம்மன் சோயில், விமான நிலையம், ரயில்வே ஸ்டேசன், இந்த மூன்றைத் தவிர, மற்றவை அனைத்தும் மதுரையின் வடகரைக்கு வந்துவிட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான், மதுரையின் வடகரை வளம் பெற்றது. ராஜாஜி மருத்துவமனை, அமெரிக்கன் கல்லூரி, இந்த இரண்டைத் தவிர, மீனாட்சி கல்லூரி, யாதவர் கல்லூரி, யாதவர் பெண்கள் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, நீதிமன்றங்கள், தமிழ் இசைச் சங்கம், பெரிய ஹோட்டல்கள் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளின் பங்களாக்கள், ஸ்டேடியம், காந்தி மியூசியம், கலெக்டர் ஆபீஸ் கார்ப்பரேஷன் அண்ணா நகர், கலைஞர் கருணாநிதி நகர், இவைகள் அனைத்தும் மதுரையின் வடகரையில் இருக்கின்றன.

290 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90-விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்
—தொடர்ச்சி

(திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு)

[1989 ஏப்ரல் 27]

(முற்பகல் 11-20)

மதுரை கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒரு கமிஷனர் போட முடிவு செய்து விட்டால், மதுரையில் இரண்டு டெபுடி கமிஷனர் போட வேண்டிய அவசியம் நிச்சயம் உண்டு என்பதை நான் நம்முடைய முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவதாக, இந்த ரிசர்வ் போலீசைப் பற்றிய பிரச்சினையாகும். ரிசர்வ் போலீஸ் பல இடங்களிலே இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த ரிசர்வ் போலீஸ் போக டி.எஸ்.பி. பெட்டாலியன் என்று மணிமுத்தாறு, பழனி, ஆவடி ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் இருக்கின்றன.

இன்னொன்றையும் நான் கேள்விப்பட்டேன். கலைஞருடைய முதல் ஆட்சி மறைந்த பிறகு, 13 ஆண்டு காலமாக டில்லியிலே தமிழகத்தினுடைய டி.எஸ்.பி. படை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனுடைய வரவு-செலவு என்ன? அவர்களுடைய குடும்பத்தாரின் நிலைமை என்ன? அவர்களைத் திரும்ப அழைப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு ரிசர்வ் போலீஸ் அமைப்பதற்கு சில காரணங்கள் உண்டு. கமுதியிலே கலவரம் ஏற்பட்டபோது கமுதியிலே ரிசர்வ் போலீஸ் உருவாக்கப்பட்டது. சிவகாசியிலே கலவரம் ஏற்பட்டபோது சிவகாசியிலே ரிசர்வ் போலீஸ் உருவாக்கப்பட்டது. 1921-ல் மாப்பளாஸ் கலவரம் ஏற்பட்டபோது பாலக்காட்டிற்கும் கள்ளிக்கோட்டைக்கும் நடுவிலே மலைப்புறத்திலே ரிசர்வ் போலீஸ் வைக்கப்பட்டது. அதைப்போன்று திருச்சியிலே சென்னை வரை இருக்கக் கூடிய நெடுஞ்சாலையிலே எந்த இடத்திலேயும் ரிசர்வ் போலீஸ் இல்லை என்ற குறை ஏற்பட்டு, அதனால் ஏற்படக் கூடிய சங்கடங்களையும் அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கும். ஆகையால் உளுந்துர்பேட்டை, விழுப்புரம் போன்ற முக்கியமான இடத்தில் டி.எஸ்.பி. படை அமைப்பது மிக அவசியமானது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று மதுரைக்கு மேற்கே கூடலூர், அதாவது கேரளா எல்லை வரை 100 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அங்கே ஏற்கனவே தேனியிலே வைப்பதற்கு கலைஞரின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு ஏற்பாடு இருந்தது. எனவே ரிசர்வ் போலீஸ் படை தேனியிலே வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இறுதியாக இந்த போலீஸ் இலாக்காவினுடைய அதிகாரிகள், அலுவலர்கள், அமைச்சுப் பணியாளர்கள் முதலமைச்சருக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வேண்டு

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு எஸ்.எஸ். தென்னரசு]

கோளை பத்திரிகையில் கூட நான் படித்துப் பார்த்தேன். உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அந்தக் குறிப்புகளை மட்டும் நான் படிக்கின்றேன். இந்தக் காவல்துறை ஊழியர்களுக்கு தகுந்த அளவிற்கு அமைச்சுப் பணியாளர்கள் குறைவாக இருப்பதாகவும், மேலும் 200 பேர்கள் நியமிக்கவேண்டுமென்றும் முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோளை விடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் காலங்கடந்து நாங்கள் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் மற்றவர்களைப் போன்று 5 மணிக்கு நாங்கள் வீட்டிற்குப் போய் விட மாட்டோம். 'லா அண்டு ஆர்டர்' பிரச்சினை வருகின்றபோது, இரவு பகல் என்று பாராமல் வேலை செய்கின்றோம். எனவே செகரட்டேரிய ரிட்டில் இருக்கின்ற பணியாளர்களுக்குத் தரக் கூடிய சலுகைகளை எங்களுக்கும் தரவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக செய்யாவிட்டாலும்கூட, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றமை குறித்து என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மனிதனுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. உயிரையும், உடமையும் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும், அரசுக்கும் உண்டு. ஆக அந்தத் தலையாய கடமையை நிறைவேற்றுகின்ற பணியினைச் செய்பவர்கள் இந்த காவல்துறையினர். இவர்கள் தான் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் காப்பாற்றுகிறவர்கள். ஆக இது அரசின் உயிர்நாடியாக இருக்கிறது. Concept of rule of Law என்று சொல்வார்கள். சட்டத்தின் ஆட்சி அத்தனை பேருக்கும் சமமாக வழங்கப்படவேண்டும். They are equal in the eyes of Law அதில் எந்தவிதமான குற்றம் எங்கே நடந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய இடத்திலே நடந்தாலும், சட்டம் நிச்சயமாகத் தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதிலே யாரும் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது. இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு காலத்திலே தமிழகத்துப் போலீசார் தான் இந்தியாவிலேயே சிறந்த போலீசார் என்ற பெயர் வாங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நாம் எங்கோ இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஒரு காலத்திலே உண்மையாகவே தமிழக போலீசாரைப் பொறுத்தவரையில் உலகத்திலேயே இரண்டாவது இடம் என்று சொல்வார்கள். பல

[இரு. எஸ். ஆச். பாலசுப்பிரமணியம்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

விஷயங்களில் நாம் முதலிடம் பெற்றோம். இன்று மொழியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தான் முன் தோன்றி மூத்தவர்கள் என்று சொல்வோம். ஆனால் சில விஷயங்களில் அண்மைக் காலங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களில் நாம் இரண்டாவது இடம் வகிக்கிறோம்.

கோவைக்கு வந்தீர்களேயானால், உலகத்திலேயே சிறந்த, இரண்டாவது இடமாக, குடிதண்ணீர் சிறுவாணியைப் பற்றி நாம் பெருமையாகச் சொல்வோம். அதைப்போன்று காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில், உலகத்திலேயே ஸ்காட்லாண்டு யார்டிற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய தமிழக போலீஸ், அந்த காலத்தில் மெட்ராஸ் போலீஸ் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக ஆளுங் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களே இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஒரு நல்ல செய்தி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அமெரிக்காவிலே ஒரு சிறந்த போலீஸ்காரராக ஜனவரி மாதத்திய சிறந்த போலீஸ்காரராக 'ராகேஷ் வர்மா' என்ற இந்தியர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் பத்திரிகையில் இன்றையதினம் படித்து, உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைந்தேன். 48 வழக்குகளை ஒரே மாதத்தில் பிடித்திருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய கொள்ளை வழக்குகள், கொலை வழக்குகளைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். அங்கே போலீசார் மூன்றாம் தர நடவடிக்கையில் ஈடுபட முடியாது. யாரையும் அடிக்க முடியாது, உதைக்க முடியாது, துன்புறுத்த முடியாது, இம்சிக்க முடியாது. ஆக தேர்ட் டிக்ரீ மெத்தட்ஸ் இல்லாமலேயே அவர், ஒரு இந்தியர் அவராகவே 48 வழக்குகளை ஒரு மாதத்திலே கண்டு பிடிக்க முடிந்திருக்கிறது. அவர்களை கைது செய்ய முடிந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. அதே போல நம்முடைய போலீசாரும் இங்கே செயல்பட வேண்டுமென்ற என்னுடைய விருப்பத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவைப்பொறுத்தவரையில் Most favoured nation என்ற லிஸ்ட்டிலே வருகிறது. அமெரிக்காவிலே மிகவும் நேசிக்கும் நாடு என்று சில நாடுகளை அவர்கள் லிஸ்ட்டை வத்திருக்கிறார்கள். அதிலே இந்தியா Most favoured nation என்ற பட்டியலிலே வருகிறது. அந்தப் பட்டியலிலேயிருந்து இந்தியாவை நீக்கி விட வேண்டுமென்று அமெரிக்க செனட்டிலே ஒரு செனட்டர் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதற்கு அவர் சொல்கிற காரணம் மனித உரிமைகள் இந்தியாவிலே நசுக்கப்படுகின்றன என்பதற்கு அவர் காட்டியிருக்கிற சில உதாரணங்களிலே தமிழகமும் இடம் பெறுகிறது என்பதனாலே தான் நான் வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அவர் 2 சம்பவங்களைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

தரம்புரியிலே நாம் தீவிரவாதிகளுக்கு எதிராக எடுத்தோம் அல்லவா அந்த நடவடிக்கைகளை பல இடங்களிலே அவர் காட்டியிருக்கிறார். அந்த நடவடிக்கைகள் கடுமையானவை, மனித உரிமைகளை மீறப்படுபவை என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே மூன்றாம் தரமான தேர்டு டிகிரி மெத்தட்ஸ் நிச்சயமாக இருந்தது என்பதை அத்தனை பேரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது போல தொடர்ந்து போலீசார் செயல்பட அனுமதிக்கக் கூடாது.

நம்முடைய போலீஸ் வடிவமைப்பு என்பது பிரிட்டிஷ்காரர் நமக்குக் கொடுத்தது. நாமாக ஏற்படுத்திக் கொண்டது அல்ல. காலனி ஆதிக்கம் இருந்த நேரத்திலே, காலனி ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் ஏற்படுத்தியது தான் அந்தப் போலீஸ். அந்தப் போலீசாருக்கு மக்களை அச்சுறுத்துவது, அடக்கி வைப்பது, ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து மக்கள் கிளர்ந்து எழக் கூடாது என்பதே அவர்கள் நோக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. போலீசாரிடத்திலே பார்த்தால் மக்களைப் பற்றி விளக்கும்போது சாதாரணமாகப் பேச மாட்டார்கள். 'டேய்' என்று தான் கூப்பிட்டு பேசுவார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் யஜ்மான் என்று தான் அழைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் போலீஸ் துரை என்று அழைக்க வேண்டும். ஆகையினால்தான் அந்தக் காலத்திலே பாரதி பாடினான். "வெள்ளைப் பரங்கியை துரை என்ற காலமும் போச்சே" என்று பாடினான். நான் நம்முடைய சென்னை நகர போலீஸ் கமிஷனரைப் பற்றி நிச்சயமாக குறிப்பிடவில்லை. வெள்ளைக்கார போலீசாரைப் பற்றித்தான் நான் சொல்கிறேன். வெள்ளைக்காரனுடைய ஆதிக்கச் சின்னமாக போலீசார் இருந்த காரணத்தினாலேதான் அவர்களுக்கு எதிராக அன்றைய தினம் ஏற்பட்ட உணர்வு இன்றும் இருக்கிறது. அன்றைய தினம் அந்த உணர்வு ஊட்டப்பட்டது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். என்றாலும் அந்த உணர்வு இன்றும் இருப்பதற்குக் காரணம் அந்த ஆதிக்கத்தின் சின்னமாக இன்றும் போலீசார் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் மக்கள் நண்பனாக செயல்பட வேண்டும். அதன் உருவத்திலும் உள் அடக்கத்திலும் மாறுதல் கொண்டு வர வேண்டும். ஸ்டிரக்சர் அண்டு கேரக்டர் தலைகீழாக மாற வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிரிட்டனைப் பொறுத்த வரையில், நமக்கு போலீசைக் கொடுத்த பிரிட்டனிலேயே அவர்கள் மக்கள் நண்பனாகத்தான் அதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். It is not oppressive ஆனால் நிச்சயமாக நாம் அந்த மாதிரி அதை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. சுதந்திரத்திற்குப் பின் இன்னும் முழு மாற்றம் நம்மாலே கொணர முடியவில்லை. அதிலே முதல்வர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1989 ஏப்ரல் 27]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை என்பது கருத்து வேறுபாடு. சகிப்புத் தன்மை இருக்க வேண்டும். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தலை சிறந்த ஜனநாயகவாதியாக விளங்கினார்கள். அவருக்கு நேர் எதிரிலேயே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய எதையாவது தப்பு என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்தக் கருத்து வேறுபாட்டை, அந்த விமர்சனத்தை சகித்துக் கொள்கிற தன்மை ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு இருந்தது. அதே சகிப்புத் தன்மை இங்கே இருக்கிற நமக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கறுப்புக்கொடி காட்டுவது என்பது, எதிர்ப்பு உணர்வை வெளிப்படுத்துவது. அதற்கு நிச்சயமாக ஜனநாயக நாட்டில், எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் இடம் இருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அவர்கள் பதவியிலிருந்து இறங்கி இருந்தார்கள். எம்.பி. யாகக் கூட இல்லை. பிரதமராக மட்டுமல்ல சாதாரண எம்.பி. யாகக் கூட இல்லாத நேரத்திலே தமிழகத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அவருக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். நான் தவறு சொல்லவில்லை. எதிர்ப்புக் காட்டினார்கள். அதனால் நிச்சயமாக அதில் நான் தவறு சொல்லவில்லை. ஆனால் அன்றைய தினம் வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. ** அது போன்ற 'மதுரைகள்' நிச்சயமாக திரும்பக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகிறபோது ** என்று சொல்லுகிறார்கள். அது பொருத்தமான சொற்றொடர் அல்ல, நீக்கப்பட வேண்டிய சொற்றொடர். காரணம் நீதி மன்றத்திலே இன்றைக்கு வழக்கு நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : ஆம், வழக்கைத் தான் சொல்கிறேன். நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. ** வழக்கு தான் போட்டிருக்கிறார்கள். சாட்சியம் இருக்கிறது அதைத்தான் சொல்கிறேன். அதை நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். That is permissible நான் சொல்வதெல்லாம், 'மதுரைகள்' நடக்கக் கூடாது. வரம்பு மீறக் கூடாது, கறுப்புக் கொடி காட்டுவதிலே. கறுப்புக் கொடி நீங்கள் காட்டுகிறீர்கள். ஆட்சியிலே இல்லாதவர்களுக்கு எதிராக கறுப்புக்கொடி காட்டுகிறீர்கள். நாங்கள் சகித்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் உங்களுக்கு எதிராக கறுப்புக் கொடி காட்டினால் அதே

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

சகிப்புத் தன்மை இருக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே மதுராந்தகத்திலே நடைபெற்ற சம்பவம் பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே கொஞ்சம் சகிப்புத் தன்மை காட்டியிருக்கலாம். இடம் ஒதுக்கி கொடுத்திருக்கலாம். மறுதினம் அவர் சபைக்கு வர வேண்டும். எனவே அவரை கைது செய்வதிலே அதிக அக்கறை காட்டாமல் அவரை விட்டிருக்கலாம். கைது செய்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் தடியடிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். கையிலே கட்டுப் போட்டிருக்கிறார்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது, எங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட இடத்தில் தான் கருப்புக் கொடி காட்டிப் பழக்கமே தவிர முறைகேடாகக் கருப்புக் கொடி காட்டிப் பழக்கம் இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : ஆனால் ஒதுக்கப் பட்ட இடத்திலே ** மதுரையிலே அதுதான் நடைபெற்றது. அதைத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ** மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு நீதிமன்றத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மேல் முறையீடு செய்யப்பட்ட பிறகு வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. அது பற்றி அவர் கருத்து தெரிவிக்கக் கூடாது. அந்த வழக்கில், நாங்கள் எந்த விதமான தாக்குதல்களிலும் ஈடுபடவில்லை. கருப்புக் கொடி அனுமதி பெற்று உரிய இடத்தில் உரிய நேரத்தில் தான் காண்பித்தோம் என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். எனவே அந்தச் சொற்றொடர்கள் அனைத்தும் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பதவி இழந்ததற்குப் பின்னாலே கருப்புக்கொடி காட்டியதாகச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நெருக்கடி காலத்தில் இராணுவ முகாம்கள் அமைத்து தேனியில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக முன்னணித் தோழர்கள் எல்லாம் சிறையிலே இருக்கும்போது ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளச் செல்லும் போது தேனி இரயில்வே கேட்டை அடைத்து வைத்து அந்த இடத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் கருப்புக்கொடி காட்டு

**மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[திரு. பெ. சீனுவாசன்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

கிறோம் என்று சொல்லி அவர்கள் காருக்குள்ளே கம்பியை நுழைத்து, இடித்து, அடித்து நொறுக்கினார்கள் என்பதையும் இந்தப் பேச்சுக்கு அவர் துணையாக வைத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரு அமைச்சரோ ஒரு அங்கத்தினரோ பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்து மைக் கொடுக்கப்பட்டால் அடுத்த அங்கத்தினர் உட்கார வேண்டும். இந்த அவையிலே இருவர் நிற்கக் கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் பேசும்போதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் நின்று கொண்டிருந்தார். மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசுகின்ற போதும்.

மாண்புமிகு திரு. மொன். முத்துராமலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் மீது—கருப்புக் கொடி காட்டியவர்கள் மீது பெரயீ வழக்கு போடப்பட்டது என்பது தான் எங்களுடைய வாதமாக நீதிமன்றத்திலே இருந்தது. மறைந்த மரியாதைக்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட அந்த வழக்கிலே வந்து சாட்சியம் சொல்வில்லை. யாருக்காகக் கருப்புக் கொடி காட்டினோமோ அவர்களே வந்து இது போன்ற விவரங்களைச் சொல்லாத நிலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே வந்து மீண்டும் மீண்டும் கருப்புக் கொடி காட்டிய அந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி ** என்று சொல்வது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் பட வேண்டிய ஒன்று. நீதிமன்றத்திலே இருக்கக் கூடிய ஒன்றைத் திரும்ப திரும்பச் சொல்கிறார்கள். அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்) : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ** என்பது பற்றி இந்த அவையிலே பதிவு செய்திருப்பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தும், இரண்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டதை, இவ்வளவு நேரம் வளர்த்திருக்க வேண்டியதில்லை. நடைபெற்ற சம்பவத்திலே காட்டிய சகிப்புத் தன்மையைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : நீங்கள் ரொம்ப சுருக்கமாகத் தான் பேசினீர்கள். ஆனால் வழக்கு 12 வருஷம் நடந்தது. அதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு நான் பொறுப்பில்லை. நானும் எங்களுடைய கட்சியும் எந்த வகையிலும் பொறுப்பல்ல. அங்கே தாக்குதலுக்கு நீ உள்ளான தோழர்கள் இரண்டு பேர். சித்தையன்கோட்டை அப்துல் காதருக்கு ஒரு கண் போய்விட்டது. சித்தன் அவர்களுக்கு—இந்த அவையிலே 3 முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்—இன்றும் ஒரு கண் பார்வை சரியாக கிடையாது. அந்த நேரத்திலே தாக்குதலிலே நடைபெற்ற சம்பவங்கள் அவைகள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே போகிறார்கள். அவசர காலச் சட்டத்தின் போது நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் வீராசாமி அவர்களை அடித்து இன்று ஒரு காது கேட்காமலேயே கூட இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அந்த வித்தியாசம் தெரியவில்லை. நன்றாகத்தான் அவர் காது கேட்பது போல் தெரிகிறது.

குறிப்பாக, மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, போலீசார், லா அண்டு ஆர்டர்—ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டுக்கு வேலை பார்ப்பவர்களுக்கும், வி.ஐ.பி.க்கள், முக்கியஸ்தர்களுக்குப் பாதுகாப்புக்குச் செல்வதற்கும், ஒரே போலீசார் இருக்கக்கூடாது. காரணம், முக்கியஸ்தர்கள் வருகிறார்கள், வி.ஐ.பி.க்கள் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், இருக்கிற போலீசார் எல்லாம் பாதுகாப்புக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். புகார் கொடுக்க வேண்டும் என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனால், புகார் எடுப்பதற்கு அங்கே ஆளே இருப்பதில்லை. ஆகவே, முக்கியஸ்தர்கள் பாதுகாப்பிற்கு என்று தனியாக போலீசார் வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் அங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இன்றைய தினம் பரிதாபகரமாக இருக்கின்றன. போலீஸ் லாக்கப்புகளிலே வைக்கப்படுகின்ற நபர்கள் நடத்தப்படுகின்ற முறைகளைப் பற்றி நிச்சயமாக ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கூட கருத்து வேறுபாடு கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மிகவும் மோசமாக இருக்கின்ற அந்த இடத்திலே நடத்தப்படுகின்ற முறை மோசமான முறை. காரணம், any person who is taken into custody, should not be presumed to be a criminal. He must be presumed to be innocent until it is proved otherwise.

எனவே, அவர்களை நல்லமுறையிலே நடத்த வேண்டும். ஆனால் சாதாரணமாக அந்தே காலைக் கடன்களைக் கழிப்பதற்காக இருந்தாலும் சரி, வேறு முறைகளுக்காக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வசதி கிடைப்பது. அதை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று டிவிவன்டோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே அத்துமீறல்கள் தினசரி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறுகின்ற அத்துமீறல்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன. பெண்களை இரவு நேரங்களில் போலீஸ் லாக்கப்புகளில் வைக்கக் கூடாது, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு அழைக்கக்கூடாது என்ற அரசின் ஆணை இருந்தாலும் கூட, அதை எல்லாம் மீறி பெண்களைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போய் கற்பழித்திருக்கிறார்கள். அண்மைக் காலத்திலே தனியிலே நடைபெற்றது நமக்கு எல்லாம் ஒரு பெரிய அவமானகரமான சம்பவம். நிச்சயமாக அதை ஒரு கரும்புள்ளியாக நான் கருதுகிறேன். இது போன்ற நிறையப் புள்ளிகள் வந்துவிட்டால் அது முகமாக இருக்காது என்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்) : உறுப்பினர் அவர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : நான் 7 நிமிடம் தான் பேசியிருக்கிறேன். எனவே, எனக்கு இன்னும் நேரம் வேண்டும். என்னை மேலும் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறுக்கீடுகள் நிறைய

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்) : இரண்டு நிமிடம் குறுக்கீடுக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, சீக்கிரம் முடிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் [1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : எனக்கு நேரம் போதாது. (குறுக்கீடு). ஆகவே, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே விசாரிக்கிறோம் என்ற பெயரிலே அடித்துக் கொன்றுவிட்டு, அதை சூசைட், தற்கொலை என்று சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. சிலர் பக்கத்திலே இருக்கிற நகரங்களுக்கு வருகிறார்கள். இரவிலே கடைசி பஸ்ஸைத் தவற விட்டு விட்டால் பஸ் ஸ்டாண்டிலே படுத்திருப்பார்கள். இது சாதாரணமான விஷயம், சின்ன பேரூராட்சிகளிலே பார்க்கலாம். அவர்களைச் சந்தேகக் கேஸ் என்று போட்டு, பிடித்துக் கொண்டு போய்—54, 550—மிகக் கொடுமையான செக்ஷன். பல ஆண்டுக் காலமாக இருக்கிற ஒரு கொடுமையான செக்ஷன். ஒரு முறை பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால், அவர்களை அடிக்கடி துன்புறுத்துவார்கள். மீண்டும் நாமே குற்றவாளிகளை உருவாக்குவதற்கு இங்கே வழி செய்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சந்தேகக் கேஸ்களைப் பிடிப்பது எதற்காக என்று சொன்னால், வாராந்திர கிரிமினல் மீட்டிங்குகள் நடக்கின்றன. மாதாந்திர மீட்டிங்குகள் நடக்கும் போது அவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். 100 பேரைப் பிடித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு, அடுத்த மாதம் 10 பேரத்தான் பிடித்தேன் என்று சொன்னால், ஏன் இவ்வளவு குறைவாக வருகிறது என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக வேண்டுமென்றே புள்ளிவிவரங்கள் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, நிறைய இந்த மாதிரி வழக்குகள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது போல், மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், 'ப்ரொஹி பிஷன் என்ஃபோர்ஸ்மென்ட் விங்'—மதுவிலக்கு அமல் பிரிவு—உண்மையாகவே மதுவிலக்கை அமல்படுத்த அவர்கள் உதவுகிறார்களா, அல்லது மது விற்பனையை ஊக்குவிக்கிறதா இந்தப் பிரிவு என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலைமைகள் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். இதில் ஒன்றும் ரகசியம் கிடையாது. ஐ.எம்.எஃப்.எஸ்.ஐப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அந்நிய வகை மதுபானங்களை உற்பத்தி செய்கிறோம். அந்நிய வகை மது பானங்கள் கட்டுப்பாட்டோடு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலே அது இருக்கிறது. வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரி மூலமாகவும், ஆயத் தீர்வை மூலமாகவும் வருகிறது. பணம் வருகிறது. ஆனால் இந்த உள்நாட்டு மது பானங்கள் நம் கட்டுப்பாட்டிலே இல்லை. மதுவிலக்கு அமல் பிரிவின் ஆசியோடு இவைகள் ஒகோ என்று, வியாபாரம் ஒகோ என்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் நிச்சயமாக இந்தப் பிரிவு அரசாங்கத்தையே விடங்கி விடும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம்

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

இங்கே, இன்றைய தினம் பத்திரிகையிலே தினசரி கட்டுரைகள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும், கள்ளச் சாராயம் எப்படி விற்பனை ஆகிறது, யார் அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெளிவாக, தினசரி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது, சென்ற மாதத்திலே. அநேகமாக முதல்வர் அவர்கள் படித்து இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கட்டுரைகளிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு மதுவிலக்கு அமல் பிரிவு ஸ்டேஷன் என்று சொன்னால், ஆறு யோலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஒரு மதுவிலக்கு அமல் பிரிவு இருக்கிறது. இதிலே ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். இரண்டு சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். 4 ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் இருக்கிறார்கள். 18 கான்ஸ்டபிள்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இங்கே தகவல் சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மதுவை விற்பவர்கள் இடத்திலும், மதுவை காய்ச்சபவர்கள் இடத்திலும் மாமூல் வாங்குகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வளவு என்று கணக்கு இருக்கிறது. இன்ஸ்பெக்டருக்கு 8 மடங்கு; சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு 4 மடங்கு; அதற்கு கீழே இருக்கின்ற எட்-கான்ஸ்டேபிளுக்கு 2 மடங்கு; அதற்கு கீழே இருக்கின்ற கிரேடு 1 கான்ஸ்டேபிளுக்கு 1.5 மடங்கு; கான்ஸ்டேபிளுக்கு 1 மடங்கு; ஆக இவர்களோடு முடிந்து விடுகிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை, பொது நிதி கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டு என்று நாம் இங்கே வைத்து இருக்கிறோம் அல்லவா அதைப்போல போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு பொது நிதி அவர்களுக்கு மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு போக வேண்டும் அல்லவா, டி. எஸ். பி., ஏ. எஸ். பி., எஸ். பி., என்று அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் போக வேண்டும் அல்லவா அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு கிரேடேஷன் அந்த கிரேடேஷன் எங்கே போய் நிற்கிறது என்று சொன்னால், மாத வருமானம் 1 இலட்சம் ரூபாய் என்று தெளிவாக பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு உயர் அதிகாரிக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் மாத வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் நாங்கள் சொன்னால் கேட்பார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? நிச்சயமாக அரசாங்கத்தை அது விழுங்கக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், என்னுடைய சொந்த ஊரில் நான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டாலும் எப்படிப்பட்டவர்களைப் பிடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் குற்றம் இழைக்காதவர்களை, அதற்கு சம்பந்தம் இல்லாத

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1989 ஏப்ரல் 27]

வர்களை புள்ளிவிவரத்திற்காக பிடிக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளைக் குறிப்பாக மது விற்பவர்கள் இடத்திலே மாதம் ஒரு கேஸ் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். கேஸ் கொடுக்க முடியாதவர்கள் 250 ரூபாய் 300 ரூபாய் என்று பணம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்தப் பணம் வாங்கிக் கொண்ட பாவத்திற்காக கிராமத்திலே உள்ள அப்பாவி மக்களை இவர்கள் பிடித்து வந்து இங்கே புள்ளிவிவரங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும். என் சொந்த கிராமத்தில், நான் பிறந்து வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற கிராமத்தில் பிடிக்கவில்லை. வெற்றிலை வியாபாரம் செய்கிற அந்த குடும்பம், அந்தக் குடும்பத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பாக அந்த இளைஞனைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சாராய வியாபாரம் நிச்சயமாகச் செய்ய மாட்டான். நிச்சயமாகக் குடிக்க மாட்டான்; கிராமத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேரும் சொல்லுகிறார்கள். என் ஊருக்கு கிழக்கே வெற்றிலை வியாபாரத்திற்காகப் போய் இருந்த இடத்திலே கைது செய்யப்பட்டான். அத்தனை பேரும் இவனை ஏன் பிடிக்கிறீர்கள்? நியாயமா? என்று கேட்டபோது அங்குள்ள கடைக்காரரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், உன்னையும் கைது செய்து விடுவோம் ஐக்கிரதை என்று சொல்லி அவனைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். மறுநாள் ஊரில் இருந்து போன அத்தனை பேரும் அது தவறு என்று சொன்ன போது கூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் போலீஸ் ஸ்டேஷன் எங்கேயும் இல்லை, உடுமலைப்பேட்டையில் தான் இருக்கிறது. என்னுடைய ஊருக்கு போலீஸ் புரகிபிஷன் என்பார்ஸ்மெண்ட் விங் உடுமலைப்பேட்டையில் இருக்கிறது. அந்த உடுமலைப்பேட்டை போலீஸ்காரர்களுக்கு இந்தத்தொழில் யார் செய்வது இல்லையோ, அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். நபர் யார் என்று பெயர் தருகிறேன். பிடித்த தேதியைத் தருகிறேன். நிச்சயமாக நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் போலீசாருக்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற வசதிகள் நிச்சயமாகப் போதாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு பரிகாரமே கிடையாதா என்றால் நிச்சயமாக உண்டு. ஒன்று டோட்டல் புரகிபிஷன் வேண்டும்; பரிபூரண மதுவிலக்கு அமலுக்கு வரவேண்டும், அல்லது டோட்டல் ஸ்கிராப்பிங். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் பரிபூரண மது விலக்கு ஒன்றுதான் அதற்குப்பரிகாரம் என்று நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது கொஞ்சம் சிரமம் தான் என்றாலும் செய்து தான் தீர வேண்டும்.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்”

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நீங்களும் அந்தப் பட்டியலில் இடம்பெறவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். இதையெல்லாம் செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் போலீஸ் துறையில்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவில் பல காங்கிரஸ் மாநிலங்களில் உள்ள சிறியர் வரிசையிலேயே நானும் இடம்பெற விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் உயர்ந்த இடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். ஏன் தவறான உதாரணத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள்? குஜராத் தைப் பாருங்கள் அங்கே மது விலக்கு இன்னும் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் தான் அங்கே ஆட்சி செய்கிறது. அங்கே இன்னும் மது விலக்கு இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நாங்கள் இருந்தவரை பரிபூரண மது விலக்கு அமலில் இருந்து இருக்கிறது. அதை செய்யுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தமிழகத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன், பாண்டிச்சேரியில் ஒரு போதும் மது விலக்கு இருந்தது இல்லை. எனவே நீங்கள் நல்ல திறமையாளர்களை, நன்கு படித்தவர்களைப் போலீஸ் துறைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடிந்த வரையில் அதிகமான பெண் போலீசை எடுத்தால் இது போன்ற தவறுகள் தொடர்ந்து நடைபெறாது. பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள், தீமைகள் இவைகளைக் களையவேண்டும் என்றால் பெண் போலீசை அதிகமாக எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டபூர்வமாக, மரியாதையாக நடந்து கொள்ளுவது எப்படி என்று அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். சட்டம், சமூக இயல், அணுகு முறை இவற்றில் விரிவாக அவர்களுக்குப் பாடங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. குளச்சல் சட்டமன்றத் தொகுதியில் வெள்ளச்சந்தையிலேயும், குருந்தன் கோட்டிலேயும் இரு காவல்நிலையங்கள் அமைக்க 1987-88-ல் நடந்த காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையின் போது அன்றைய அரசு கொள்கை ரீதியாக அனுமதி அளித்தது. ஆனால் இன்று வரையில் அது நடைபெறவில்லை. அதுபோல் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அவர்களுடைய வீட்டில் டெலிபோன் வைக்கவேண்டும் என்ற சென்ற ஆண்டு மானியத்தில் ஒதுக்கப் பட்டது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. போலீசார் லீவில் இருந்தால்கூட அவர்களை வேலை செய்யச் சொல்லுகிறார்கள்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 25 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒரே ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வீவில் இருப்பவர்களை சம்பளம் இல்லாமல் வேலை செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இந்த நிலைகள் எல்லாம் மீண்டும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியானவுடன் நிறைய பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள் மாறுதல்—இன்டிஸ்கிரிமினேட் டிரான்ஸ்பர்ஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன ஆகும் என்று சொன்னால், போலீசாருடைய நம்பிக்கை தகர்ந்து விடும். குறிப்பாக இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றபோது மதுரையில் இருந்த டி. ஐ. ஜி. மாறுதலுக்கு உள்ளானார். மதுரையிலிருந்த போலீஸ் கண்காணிப்பாளர் அவர்கள் மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அவசியம் தானா? இடைத்தேர்தல் அறிவித்ததற்குப் பின்னால் தேர்தல் கமிஷனுடைய குறிப்புகளின்படி நிச்சயமாக அந்த உயர் போலீஸ் அதிகாரிகளை டிரான்ஸ்பருக்கு உட்படுத்தக்கூடாது என்று இருந்தும் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு உயர் போலீஸ் அதிகாரிகளும் அன்றைய தினம் மாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள். போலீஸ்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு மாடர்ன் எக்யூப்மெண்ட்ஸ் மற்றும் மாடர்ன் டிரெயினிங் போன்றவற்றில் நல்ல முறையிலே பயிற்சி தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள், மூன்றாந்தர, அதாவது அடிப்பது, இம்சைப்படுத்துவது, துன்புறுத்துவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபடக்கூடாது. கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, போலீசாருக்கு அவுசுங் கார்ப்பரேஷன் நடத்துவதுபற்றி இன்றைய தினம், நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே அந்த அவுசுங் கார்ப்பரேஷனை எடுத்துவிட்டீர்கள். சிக்கனம் என்று சொன்னால் அவுசுங் போர்டையே எடுத்துவிடலாம். அது தேவையில்லை. அவுசுங் போர்டு இல்லாமல் இளைஞர்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லி அவர்களுக்கு நீங்கள் கடன் கொடுத்தீர்களானால், இதைவிட குறைந்த விலைக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் வீடுகள் கிடைக்கும். ஆனால் அதுவல்ல பிரச்சினை. போலீசாருக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் சங்கம் வைத்துக் கொள்வதற்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அனுமதித்தார்கள்.. (குறுக்கீடு)

1989 ஏப்ரல் 27]

THIRU OSCAR C. NIGILI: Hon. Deputy Speaker Sir, my Hon'ble friend has just made a statement about indiscriminate transfers. I would like to get a clarification from him whether they are 'indiscriminate transfers, or 'routine ones. All the Police Officers who were posted during the Governor's regime, except one or two. The present Police Commissioner is a shining example. He was not appointed by the D.M.K. Government. He was appointed during the Governor's Rule. There is a difference between a routine transfer and an indiscriminate transfer. (Interruption) One minute, I have not yet finished.

There is a difference between a 'routine transfer' and an indiscriminate transfer. When the Governor's Rule was imposed all the Police Officers including the previous Commissioner were transferred. Is that an 'indiscriminate transfer' or a 'discriminate transfer'. These are the words which the Hon'ble Member should judiciously use. He should use the words 'indiscriminate' carefully.

THIRU S. R. BALASUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker Sir, more than 75 per cent of the High Police Officials have been transferred. Definitely they are indiscriminate transfers. (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசும்போது சொல்லலாம். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. காவல் துறையினர் சங்கம் வைத்துக்கொள்ள எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அனுமதித்து இருந்தார்கள். சில நாட்களிலே, சங்க வேலைகளிலே ஈடுபட்டதற்காக தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டு சிலர் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சங்க நடவடிக்கைகளுக்காக பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தனை பேர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1984 ல் தி.மு.க. அறிவித்த தேர்தல் அறிக்கையிலே போலீஸ் சங்கம் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதைப்போல 1988ல் என்.ஜி.ஓ. சங்கத்திடம் நீங்கள் சென்னையிலே பேசியபோது..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளையெல்லாம் விலக்கிக் கொள்வோம் என்று உறுதி அளித்து இருக்கிறீர்கள். பொதுவாக

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] 1989 ஏப்ரல் 27

சுழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே, கட்சிக்காரர்கள் மீது இருந்த வழக்குகளையெல்லாம் விலக்கிக் கொண்டார்கள். காவல் துறையினரை கவனிக்கவில்லை என்ற வருத்தம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. 1989 தேர்தல் அறிக்கையிலேயும் காவல்துறையினர் மீது சங்க நடவடிக்கைகளுக்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு தேர்தல்களிலேயும் காவல் துறையினரை தி.மு.க.-விற்குச் சாதகமாக பயன்படுத்துவதற்குத்தான் அந்தத் தேர்தல் கால வாக் குறுதிகள் பயன்பட்டனவே தவிர அவர்களுக்கு உங்களாலே எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. “சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்” என்று சொல்லியே ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் நீங்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சொன்ன சொல்லை மறந்திடலாமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி மானியத்தின் மீது பேசும்போது அங்கே நடைபெறுகின்ற கோளாறுகளைப் பற்றி பேசினேன். குறிப்பாக ஒரு அமைப்பைப் பற்றி இங்கே பேசி இருக்கிறேன். அந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர், பட்டங்கள் வாங்கித் தருகிறேன், வேலைகள் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி பல மோசடிகளை நடத்துவது மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு மோசடிகளில் ஈடுபடுவதாக, எனக்கு நேற்று கூட தகவல் வந்திருக்கிறது. பலரிடத்திலே பணம் வாங்கியிருக்கிறார். இன்றைய தினம் சென்னையிலே அவருக்கு 5, 6 கோடி ரூபாய்க்கு சொத்து சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அரசியல் வாதிக்குக் கூட டாக்டர் பட்டம் அவர்தான் வாங்கிக் கொடுத்தார் என்று சொல்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் பலரிடத்திலே வேலை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி பணம் வாங்கியிருக்கிறார். சென்ற மாதம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு.. (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால் வேறு உறுப்பினரை பேச அழைக்கவேண்டியிருக்கும்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : ஒரு செயலாளர் இடத்திலே கூட 5 ஆயிரம் ரூபாய் அவர் வாங்கிக்கொண்டு ஏமாற்றி விட்டார் என்று எனக்குத் தகவல் வந்து இருக்கிறது. அதுகுறித்து நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நிச்சயமாகத் தர இருக்கிறேன். என்னிடத்திலே அனைத்து தகவல்களும் இருக்கின்றன. குண்டர்கள் சட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தச் சட்டத்தை அத்தகைய நபர்கள் மீது

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1989 ஏப்ரல் 27]

நீங்கள் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் 30 வழக்குகளிலே கைதாகி இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். வெளியிலே தாராளமாகத் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரை எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே உள் துறையிலே, போலீஸ் துறையிலே நீங்கள் முழு கவனம் தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் உங்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஏதோ பத்தோடு ஒன்று பதினொன்று, அத்தோடு இது ஒன்று என்ற கணக்கிலே இல்லாமல் நீங்கள் இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிச் செலுத்தவில்லை என்று சொன்னால் பழி உங்கள்மீதுதான் வரும். போலீஸ் கமிஷனரையோ உள்துறை செயலாளரையோ யாரும் பழி சொல்வதில்லை. உங்கள் மீதுதான் பழி சொல்வார்கள். அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசியதை மட்டும் நான் படித்துக் காட்டிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

1957-லே நீங்கள் இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்த நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே பேசியது :

“நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிக்கும் அமைச்சர், நிதிக்கும் அமைச்சர், கல்விக்கும் அமைச்சர், இந்த மூன்று பெரும் துறைகளையும் தாங்குவதற்குரிய ஆற்றல் படைத்தவர் தான் அவர் என்பதை சபைக்கு நெடுந்தொலைவிலே இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலம் முதலே நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். என்றாலும் பொதுவாக பாராளுமன்றத்தில் நிதியமைச்சராக இருப்பவர்கள் செலவு ஆகின்ற இலாக்காக்கள் எதையும் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கு உகந்தது என்று பல்வேறு நாடுகளிலும் வற்புறுத்தி வருவதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்” என்ற அண்ணாவின் வரிகளை நான் சுட்டிக் காட்டி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று போலீஸ் மானியத்தின்மீது சில முக்கியமான கருத்துக்களை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்குத் தேவையான அளவுக்கு தாங்கள் எனக்கு நேரத்தை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழக மக்கள் அவர்கள் அனுபவித்து வந்திருக்கும்படியான முந்தைய ஆட்சியினுடைய அனுபவங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு புதிய அரசாங்கத்தை தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மக்கள் ஆட்சிக்கு எதிரான எதேச்சாதிகாரத்தை வெற்றிபெறாமல் தடுத்து, ஜனநாயக சக்திகள், இடதுசாரி சக்திகள், உழைப்பாளி மக்கள் இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான மக்களுடைய பலத்தைத் திரட்டி ஒரு பெரிய எழுச்சியை தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கி இந்த புதிய அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பண பலமும் அதிகார பலமும் அந்த மக்களுடைய போராட்டத்தாலே முறியடிக்கப்பட்டுதான் இந்த அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான மாற்றம். இந்த மாற்றத்தை நமது காவல்துறை ஜீரணிக்க முடிந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த மாற்றத்தைக் காவல் துறை ஜீரணிக்க முடிய வேண்டும். காவல்துறை என்று சொல்லும் போது காவல் துறையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும்—கீழே இருக்கிற சாதாரண காவலர்களும் அதற்கு மேலே இருக்கிற அதிகாரிகளும் அத்தனை பேர்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்த அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வந்து என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்; சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, விதிகளுக்கு உட்பட்டு ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்து, மக்களுடைய உரிமைகளை அவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முனைப்போடுதான் ஜனங்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்தக் கருத்தோட்டம் நமது காவல் துறைக்கு, காவல் துறை தலைமைக்கு ஏற்பட வேண்டாமா? ஏற்பட வேண்டும். அது ஏற்பட்டுள்ளதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. என்னைப் பொறுத்த வரையில் அதில் மிகப்பெரிய சிக்கல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் காவல் துறைக்கு ஏற்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்கு பல உதாரணங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். ஆனால் அத்தனையையும் இங்கே சொல்ல நேரமில்லை. இருந்தாலும் சிலவற்றை மட்டும் சொல்கிறேன்.

இந்த சர்க்காரும் பொதுமக்களும் எதிர்பார்க்கிற சட்டப் பூர்வமான ஜனநாயக முறையிலான காரியங்களைச் சமுதாய மாற்றத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ற முறையில் செய்வதற்குத் திட்டவட்டமாகக் காவல் துறை தன்னுடைய

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 ஏப்ரல் 27]

கடமையை ஆற்ற வேண்டும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் காவல் துறை பல காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்துள்ளது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. பால சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் என்ன சொல்கிறோமோ அது நடைமுறைக்கு வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். *Practice is the criterion of truth* உண்மையில் நாம் சொல்கிற சாராம்சம் நடைபெற வேண்டும். அது நடக்கிறதா? இந்த அரசாங்கம் இப்போதுதான் ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்னால் நடந்திருக்கும்படியான நடவடிக்கைகளுடைய கொள்கை குறிப்பு நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. 1975, 1976 ஆகிய இந்த வருஷங்களுடைய கொள்கைக் குறிப்புகளைக் கூட நான் எடுத்துப் பார்த்தேன். அந்தக் கொள்கைக் குறிப்பைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு செல்லவேண்டிய பாதை, மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காவல் துறை அரசாங்கத்திற்கு நியாயமான உதவியை அளிப்பதோடு எப்படி இருக்கவேண்டும்? அதனுடைய தலைமை எப்படி திட்டங்களைப் போட்டு காவலர்களையும், மக்களையும் நம்பிக்கை ஊட்டும்படியான திசையில் திருப்பி அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்பதுதான் பிரதானமான பிரச்சினையாகும். சென்னை மாநகரத்தில் நீங்கள் பார்க்கலாம். மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு எவ்வளவு பெரிய தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அது காவல் துறையினரிடத்திலிருந்து வந்துகொண்டு இருக்கிறது. இது எங்களுடைய சொந்த அனுபவம்.

இந்த நிலைமையை நமது அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஊர்வலங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், தர்ணா போன்றவற்றை மட்டுமல்லாமல் உண்ணாவிரதங்கள் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்தப் போராட்ட வடிவங்கள் எல்லாம் பலாத்காரத்தை உட்கொண்டவைகளா? அல்ல. ஆதாரங்களை எல்லாம் நான் வைத்திருக்கிறேன். அதை எல்லாம் இப்போது ப்ரசென்ட் பண்ண முடியாது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஜனநாயக முறையில் மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு நடத்தப்படக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கே கத்தி வைக்கப்படுகிறது. அது சரியல்ல. நல்ல மாற்றத்தினுடைய அடிப்படை இதுவல்ல. உதாரணமாக மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கும்படியான பட்ஜெட்டில் வரிகளைத் திணித்திருக்கிறார்கள். இயற்கையாகவே அதை எதிர்த்து ஜனநாயகக் கிளர்ச்சி வருகிறது. அரசியல் கட்சிகள் அதைப் பிரதிபலிக்கவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. அந்த முறையில் பட்ஜெட்டைப் பற்றி விளக்கப் பிரச்சாரக் கூட்டங்கள் நடத்த வேண்டும். இந்த மாநில அரசு கூட, புதுசாக வந்த அரசு கூட பட்ஜெட்டைத்

1989 ஏப்ரல் 27]

(திரு கே. ரமணி)

தாக்கல் செய்திருக்கிறது. இவர்கள் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு பல புதிய சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த அம்சங்களைப் பற்றி எல்லாம் மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. இப்போது தமிழகத்தில் புதிதாக வந்திருக்கின்ற அரசை உடைப்பதற்கான சதி நடவடிக்கைகளும் தமிழ்நாட்டில் நடக்கின்றன என்பதை நாம் நம்முடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து பார்க்கிறோம். அதை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும். மக்கள் எல்லாம் திரண்டு அந்தச் சதியை முறியடிப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பற்றி மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்லாமல் வேறு எங்கே போய்ச் சொல்வது? அதற்கு நாம் அனுமதி கேட்டால் அது மறுக்கப்படுகிறது. மைக்செட் போடாதே என்று காவல்துறையினர் சொல்கிறார்கள்.

இது சென்னை மாநகரம். இன்னும் பல பகுதிகளில் நடக்கும்படியான கூட்டங்களில் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய மைதானம் வேண்டும் என்றால் கடற்கரைக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். மற்ற இடங்களில் சாதாரணமாகக் கூட்டம் போட்டால்கூட இங்கே போடக்கூடாது கடற்கரைக்குப் போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கடற்கரைக்குப் போகும் சமயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. சாயங்காலம் எல்லோரும் போவார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சாரங்களை மக்கள் மத்தியிலே செய்வதற்கு எந்தத் தடையும் இருக்கக்கூடாது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட தடைபோடுகிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரக் கூடிய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள். அந்தக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளே இருந்து காவல்துறை வெளிவர முடியவில்லை. புதிய மாற்றங்களை ஜீரணம் பண்ண முடியவில்லை. இப்படி நாங்கள் கருதுகிறோம். மைக் போடுவதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. கட்சிக் கொடிகளை ஏந்தி தெருவிலே நடந்து சென்று பிரச்சாரம் செய்தால் கூட தவறு என்று சொல்கிறார்கள். உதாரணமாக ஏப்ரல் மாதம் 8-ஆம் தேதி வண்ணாரப்பேட்டை, ராயபுரம் பகுதிகளில் எங்களுடைய கட்சி நண்பர்கள், அனுதாபிகள் ஆகியோர் கட்சிக் கொடிகளைக் கையில் ஏந்திச் சென்றனர். எந்தவிதமான மைக் செட்டும் அவர்கள் போடவில்லை. பட்ஜெட் பற்றியும், தமிழ்நாட்டின் நிலைமை பற்றியும் வாய்ப்பிரச்சாரம் செய்து கொண்டு போனபோது உதவி ஆய்வாளர்கள், அவர்களுடைய கொடிகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் செய்யக்கூடாது.

அடுத்து தொழிலாளர்கள் ஃபேக்டரிக்கு முன்னால் கேட் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்குக் கூட தடை உத்தரவு இருக்கிறது. அங்கே மைக் வைத்துப் பேசக்கூடாது என்று இருக்

(திரு கே. ரமணி)

[1989 ஏப்ரல் 27]

றது. ஏன் தொழிலாளர்கள் ஃபேக்டரி கேட்டுக்குப் போகிறார்கள்? விசேஷமான சலுகைக்காகவோ அல்லது ஆசைக்கவோ செல்ல வில்லை. அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல், வேலை கொடுக்காமல் உபத்திரவம் பண்ணக்கூடிய முதலாளிகள் இருக்கிறார்களே, நிர்வாகம் இருக்கிறதே அவர்களுக்குத் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்கு அதுதான் இடம். ஒரு முதலாளியினுடைய வீட்டிற்கு முன்னால் சென்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தால் காவல் துறை அனுமதிக்காது. அங்கேயே கைது செய்து அப்புறப்படுத்தி விடுவார்கள். கேட்கூட்டங்கள் போடக்கூடாது என்று தடை செய்கிறார்கள். அந்த வகையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று எழுதித் தந்த பதில்கள் எங்களுடைய கையிலே இருக்கின்றன. கர்நாடகம், கேரளம், தமிழ்நாடு, ஆந்திரம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களையும் சேர்ந்த தென்னக இரயில்வே தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனம் சார்பாக ஒரு ஊர்வலத்தை அந் ப் ஜெனரல் மேனேஜர் காரியாலயத்துக்கு முன்னால் ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்துவதற்குத் திட்டமிட்டு அனுமதி கேட்டார்கள். அதைக் கொடுக்க மறுத்தார்கள். ஊர்வலம் வேண்டுமென்றால் நடத்துங்கள். டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஜெனரல் மேனேஜர் ஆபீஸ் முன் நடத்தவிடவில்லை 1,008 ஆர்ப்பாட்டங்கள் பார்த்த இடம் அந்த இடம். பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்திலேகூட அங்கே ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. அது கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான்கு மாநிலங்களிலே இருந்து வந்தவர்கள், அவர்கள் அந்த டெமான்ஸ்ட்ரேஷனை நடத்த முடியவில்லை. ஊர்வலம் போனார்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அங்கே நடத்தப் பட்டது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட நானே கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தேன். இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது. அங்கே ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேஷன், கோஷம் கொடுத்து, கொஞ்ச நேரம் கோஷம்கொடுத்து விட்டு நின்று கலைந்து போவதுதான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் அங்கே மறியல் பண்ணப்போவது இல்லை. உட்கார்ந்திருக்கப் போவது இல்லை. சட்டத்தை மீறி ஒன்றும் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. அதற்கு மறுத்தார்கள். போலீஸ் கமிஷனர் நினைத்தால் அது நடந்து விடும். அவ்வளவுதான் நிலை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை அனுமதிக்க முடியாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இதை நமது அரசாங்கமும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம் இந்த புதிய மாற்றத்தை ஜீரணிக்க முடியாத ஒரு சங்கடம் இதற்குள்ளே காவல் துறைக்கு இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரிகிறது.

(நண்பகல் 12.00).

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

இது மாதிரி இன்னொன்று. இந்த கோட்டை இருக்கிறதே இந்தக் கோட்டையிலுடைய பக்கம், சமாதான சின்னம் இருக்கிறதே அதிலேயிருந்து ரிசர்வ் பாங்கு வரைக்கும், இந்த கோட்டை பக்கத்திலே எந்த விதமான டெமான்ஸ்ட்ரேஷனும் ஊர்வலமும், அனுமதிப்பதில்லை. கோட்டைக்குப் போனால் வேண்டாம் என்று அந்த ஊர்வலத்தை இன்றைக்கு தடை உத்தரவு போட்டு தடுக்கிறார்கள். இந்த உத்தரவு போடப் பட்டு எத்தனை வருடங்கள் ஆயிற்று? எந்த அரசாங்கம் என்று கூட நான் பார்க்கவில்லை. அதற்கு நான் கவலைப் படவில்லை. அப்படிப் போனால் என்ன? பார்லிமெண்ட்டுக்கு கேட் வரைக்கும் கூட போகின்றார்கள். சந்தியாசிகள் ஊர்வலமாகச் சென்று பார்லிமெண்ட்டு கேட்டுக்கு முன்னாலே அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். என் கண்ணுக்கு முன்னாலே பார்த்து இருக்கிறேன். அப்படிப் பட்ட ஒரு நிரந்தரமான தடை உத்தரவை இந்த கோட்டை, பக்கம் போட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ரிசர்வ் பாங்கு பக்கம் போக முடியாது. அந்தப் பக்கத்திலேயே எங்கும் போகக் கூடாது. அங்கே முன்னாலே தடியடிப் பிரயோகம் எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. நமக்கு அப்படி சரித்திரம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை எதைக் காட்டுகிறது? இந்த அடக்கு முறையின் பழைய கால பிடியிலிருந்து விடுபட முடியாத ஒரு நிலைமை காவல் துறைக்கு இருக்கிறது என்பதாகும்.

அது மாதிரி தான் இப்போது ஸ்டேன்டர்ட் மோட்டர்ஸ் தொழிலாளிகள் போராட்டத்தில் நடந்தது. அந்த போராட்டம் எவ்வளவு கடுமையானது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு போக்கு இருந்து வருகிறது. இது மட்டுமல்ல, இங்கே சென்னையில் இருக்கின்ற பெரிய போலீஸ் அதிகாரி சமாதான நிலைமைகளைப் பாதுகாத்து நமக்கு ஜனநாயக உரிமையைத் தர வேண்டியவர்கள் யார்? இந்த மாநகரத்தினுடைய சட்டம் ஒழுங்கு நிலையைப் பற்றி பரிபூரணமாக கட்டுப் பாட்டை கையிலே வைத்திருக்கக் கூடிய நமது மதிப்பிற்குரிய போலீஸ் கமிஷனர் தான். ஆனால் அவரே ஒரு பெரிய பந்தா மாதிரிதானே, அவர்களுடைய பயணங்களை நடத்துகின்றார். அதை நாம் பார்க்கிறோம். ரோட்டிலே ஆள் நிற்கக் கூடாது. ஒரு சைரன் வைத்த கார் போகிறது என்றால், எல்லாம் ரோட்டை விட்டு அந்தப் பக்கமாகப் போய் விட வேண்டும். (குறுக்கீடு) தயவு செய்து என்னை பேச அனுமதிக்கிறீர்களா? (மணியடிக்கப்பெற்றது). அப்போது என்ன பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு சட்டப்படி உரித்தான சகல உரிமைகளையும் மக்கள் அனுபவிக்கட்டும். அது வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். நமக்கு ஒன்றும் தனிப்பட்ட பிரச்சினையில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் ஒரு போலீஸ் கமிஷனர் தெருவிலே வந்தார் என்று சொன்னால், கண்ணுக்கு தெரிகிற தூரத்தில் மனிதன் இருக்கக் கூடாது என்பது ஒரு பழைய காலத்து மகா

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 ஏப்ரல் 27]

ராஜாக்களுடைய பந்தா தொடர்கிறது. இது பிரிட்டிஷ் காரர் காலத்திலேயே விட்டுப் போய் இருக்கும்படியான உபயோகம் அற்ற நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு குணம்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் பெரிய பந்தா, மகாராஜா போன்ற பாணியிலே தெருவிலே மக்கள் நடமாட முடியாத நிலையிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாதிரி நிலை இல்லை நான் ஏறத்தாழ 10, 12 ஆண்டு காலமாக சென்னையிலே, சென்னை நகரத்தில் நானும் சென்று கொண்டு தான் இருக்கிறேன். இந்த மாதிரி சூழ்நிலை எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கணபதி அவர்கள் சென்னைக்கு ரொம்ப வேண்டியவர்கள். அவர் சொல்லட்டும். நான் சொல்கிறேன். இங்கே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட இந்த பந்தா கிடையாது. கூடாது என்று சொல்கிறேன். கேரளாவிலே போய்ப் பாருங்கள். திருவனந்த புரத்திலே அந்த மினிஸ்டர்கள் வெளியே போவது கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஒரு சிங்கிள் போலீஸ்மென் அவர்களுக்கு எஸ்கார்ட் பண்ணுவது கிடையாது. நாங்களும், அப்படி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் சொல்வதனாலேதான் சொல்கிறேன். otherwise I won't have mentioned it அதுதான் பிரச்சினை. ஞாபகத்திலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த கமிஷனர் பேரிலே எனக்கு எந்தக் கோபமும் கிடையாது. அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. ஒரு 'ஃபாஸ்ட்' எப்படி தொடருகிறது? or persuence in the new நல்லது இருந்தால் பரவாயில்லை. கெட்டது கூடாது. Tha shouli be given up இந்த அரசு அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் கருத்து. நீங்களும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்கின்ற பந்தா எந்த ஊரிலே நடக்கிறது என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்திலே நடக்கிறது. அதனாலே தான் சொன்னேன்.

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. கே. ரமணி]

ஆகவே, மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் போலீஸ் துறையினருக்கு உண்டு. காவல் துறையினர் ஜனநாயக முறைக்கு கெடுதல் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக, பாதுகாப்பாளர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களே அதற்கு மாறாக நடந்தால் மற்றவர்களும் நாமும் அப்படி நடந்தால் என்ன என்று யோசிப்பார்கள். ஆகவே, கெடுபிடி செய்து ரொம்ப காலத்திற்கு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அந்த வகையில் சின்னச் சின்ன சமாச்சாரத்திற்கு எல்லாம் தொழிலாளர்களும், பொதுமக்களும் தங்கள் உரிமைக் குரலை எழுப்புவதற்கு அனுமதி கேட்டால் உடனே கடற்கரைக்குப் போக சொல்லுகின்ற அணுகு முறை சரியில்லை. இன்றைக்கு எதற்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் கடற்கரைக்கு போகச் சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டத்தை நடத்திக் காட்டுவதைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் பின்னாலும் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், 2 இலட்சம், 3 இலட்சம் பேரை கூட்டி காட்ட முடியும். ஆக, சாதாரண மக்களை எல்லாம் கடற்கரைக்குப் போங்கள் என்று சொல்வது ஜனநாயகத்தில் மக்களை கேலிக் கூத்து செய்வது போல இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட அதிகார வர்க்க மனப்பான்மை உள்ள உருவம் அது. தயவு செய்து அந்த முறையைக் கைவிட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 2, 3, சம்பவங்கள் கொள்கைக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. வரதட்சணை கொடுமையை அகற்ற காவல் துறையினர் விரைந்து பணி செய்துள்ளனர் என்று காணப்படுகிறது. அது போல சிவில் லிபர்டீஸ் என்று சொல்லப்படுகிற குடி உரிமை நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்படப்பட்டிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல நல்ல வேலைகளை காவல் துறை விரைந்து செய்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான். உதாரணத்திற்கு வங்கிக் கொள்ளையை உடனடியாகக் கண்டு பிடிக்கும் வேலையைச் செய்திருக்கிறது. அது போல இலங்கையிலிருந்து இங்கே வரும்படியான மக்கள் சாதாரண மக்கள்மட்டுமல்ல, அதி தீவிரவாதிகள் கூட வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இங்கே தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து தங்கள் அதி தீவிரவாத நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டபோது அவர்களைக் கண்டு பிடித்து உடனே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அது போல வீடு புகுந்து கொள்ளையடித்தல், கொலை பண்ணுதல் போன்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறது. அது போல ஆட்டோ சங்கர் கேஸ் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறது. ஆக, இதிலே எல்லாம் போலீஸ் செயல் பட்டிருக்கிறது. அதிலே எனக்கு நல்லெண்ணம் உண்டு. நான் மறுக்கவில்லை.

ஆனால், வரதட்சணைக் கொடுமைப் பற்றி ஒன்றை இங்கே சொல்கிறேன். அந்த விஷயத்தில் போலீஸினுடைய நடவடிக்கை மிகவும் மந்தமாக, காலதாமதமாக இருக்கிறது. அதன்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 ஏப்ரல்]

காலதாமத செயல் பாடுகளின் காரணமாக பல கேஸ்கள் நிரூபிக்கப்படாத நிலைமை உள்ளன என்பதை நான் ஆதாரத் தோடு சொல்கிறேன். உதாரணத்திற்கு 1988 செப்டம்பர் 4 ஆம் தேதி பூந்தமல்லியில் மீரா என்ற பெண் மரணம். நாளது வரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பப் பெறவில்லை. அடுத்து, 27-7-1988 அன்று வில்லிவாக் கத்தில் திரிபுரகந்தரி மரணம். நாளது வரையில் குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் ஆகவில்லை. அடுத்து, 24-10-1988 அன்று கோயம்புத்தூரில் ஷோபா என்ற பெண் மரணம். நாளது வரை அது குறித்து எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. அடுத்து, 12-12-1987 அன்று திருவொற்றியூரில் கிருஷ்ண வேணி என்பவர் மரணம். சி.ஐ.டி. விசாரணை நடத்துவதாக காவல் துறை அறிவித்துள்ளது. அதுவும் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருக்கா இல்லையா என்று தெரியாது. ஆக, ஓராண்டுக் காலமாகியும் குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கலாகவில்லை. அடுத்து, நீலாம்பாள் மகள் ஜலஜா திருநெல்வேலியில் 31-5-1987 அன்று கணவனாலேயே கொடு ரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். கணவன் வி. கண்ணன் என்பவர் ஒரு போலீஸ் காண்ஸ்டபிள். டாக்டர் 'போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டில் 'அடித்துக் கொல்லப்பட்டுள்ளார் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

ஆனால் ஆர். டி. ஓ. தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் தற்கொலை என்று சொல்லியிருக்கிறார். இறுதியாக பெற்றோர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் எந்த அடிப்படையில் கைது செய்திருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள், அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, அடித்துக் கொன்றிருப்பதாகச் டாக்டர் சொல்கிறார். ஆனால் விசாரணை செய்த அதிகாரி தற்கொலை என்று சொல்கிறார். அப்படி என்றால் மற்றவர்களை பின்னால் கைது செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏன் ஏற்படுகிறது? இது எப்படி ஏற்பட்டது? இதற்கு விளக்கம் இல்லை.

இன்றைக்கு வரதட்சணை தடை சட்டத்தை ஒழுங்காக நல்ல முறையில் அமுல்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதற்கிணங்க ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய அரசு கட்டாயம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு வரதட்சணை கொலைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இது குறித்து போலீஸ் நடவடிக்கை ரொம்ப ஸ்லோவாக் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணையும் மேலெழுந்தவாரியாக, பார்மலாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த குறிப்பிட்ட இடத்திற்குக் கூட போகாமல் மாஜிஸ்ட்ரேட் பாடியை மட்டும் பார்த்துவிட்டு வந்துவிடு

1989 ஏப்ரல் 27

[திரு. கே. ரமணி]

கிறார். அப்படி பல சந்தர்ப்பங்களில் நடைபெற்றுள்ளன. அவர்கள் அக்கரன்ஸ் நடைபெற்ற இடத்திற்கு போவதில்லை. அது போல அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களை விஜாரிப்பது கூட கிடை யாது.

(பிற்பகல் 12-10)

ஏனென்றால் வரதட்சணைக் கொடுமைகள் நடந்தால், மாமனார், மாமியார், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் செத்துப் போன பெண்ணுக்கு ஆதரவாக இருப்பது ரொம்பக் குறைவு. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அக்கம் பக்கம் விசாரித்தால் பல விவரங்கள் கிடைக்கும். இதிலே விசாரணை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க காலதாமதம் ஆகிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை அறிக்கையின்றி அல்லது விசாரணை அறிக்கை வரும் வரையில் போலீஸ் விசாரணை நடப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையைக் கையாள்கிறார்கள். இதற்கு எல்லாம் என்ன சட்டமென்று புரியவில்லை. அப்படி சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட காரியம் நடந்தால் போலீசுக்கு விசாரணை செய்ய உரிமை இருக்கிறதென்பது என்னுடைய கருத்து. இதனால் மரணம் நடந்து, நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னும் விசாரணை துவங்காமல், உண்மைகள் மறைக்கப்படும் ஆபத்து தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. இதை நமது அரசு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காவல் நிலையங்களில் இரவு நேரங்களில் பெண்களை அடைத்து வைப்பதோ அல்லது அங்கே அவர்களைக் கைது செய்து தொடர்ந்து வைப்பதோ திட்டவாட்டமாகக் கூடாது என்று அரசு உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் பூரணமாக அமுலாகிறதென்று சொல்ல முடியாது. கைது செய்யப்பட்ட வேண்டிய நபர்கள் கிடைக்காவிட்டால், போலீசார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், புருஷன் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவனுடைய மனைவியைக் கைது செய்து கொண்டேபோய், (something like hostage) பணயக் கைதி மாதிரி கொண்டு போய் வைத்துவிடுகிறார்கள். தாய், தகப்பனைக் கூட, மகனை அரெஸ்ட் பண்ண அப்படிச் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யக் கூடாது. அது ஒரு கொடுமை. அது ஒரு இன் யூமன் நடவடிக்கை. குற்றம் செய்தவன், இவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தா அவன் செய்தான்? எனவே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக் கூடாது. அந்த மாதிரி முறைகளைக் கைவிட வேண்டும். இப்படி நடக்கும் அதிகாரிகள் மீது நமது அரசு திட்டவாட்டமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், இது மேலும் வளரும். இது பழைய போக்கு. ஒரு “ப்யூடல் லார்ட்ஸ் மெதட்”. ஒரு நிலப் பிரபுத்துவ முடி மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி நடந்ததோ அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையாக இது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது ஜனநாயக முறைக்கு ஒத்ததாகத் தெரியவில்லை.

[1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

அடுத்தது, காவல் துறையில் இருக்கும்படியான காவலர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஈடு கொடுத்து செயல்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. இந்த கஷ்டமான வேலைகளை எல்லாம் அவர்கள் செய்கிறார்கள். இரவு பகல் காவல் நிற்கிறார்கள். கொலை நடந்த இடத்தில் பிணத்தைக் காவல் காக்கிறார்கள். அது மாதிரி என்னென்ன காவல் வேலை இருக்கிறதோ, அங்கேயெல்லாம் வெய்யில், மழை எதையும் பாராமல் எத்தனை மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் மனதிலே, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்கு, பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு வழியில்லையே என்ற குமுறல் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே 50 சதவிகிதம் சலுகை விலையில் ரேஷன் கொடுப்பது என்ற முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த நிப்போர்ட்படி சொல்கிறேன். தப்பாக இருந்தால் கரெக்ட் பண்ண வேண்டும். இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு லிமிட் கிடையாது. ஒவ்வொரு இடத்திலும், தொழிலாளர் சங்கம் வைத்திருக்கிறவர்கள் போராடி அதிக டி.ஏ., அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இவர்கள் ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லை. ஆரம்பத்திலே ஒரு தொகை, அன்றைக்கு வீட்டுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஒரு மாதத்தில் ஏற்படும் செலவில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகிதத்தை ஈடு கட்டிக் கொடுப்பது என்பதை அழிப்படுத்தினார்கள். அதே தொகையை மட்டும் கொடுத்தால் சரியாகாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். 23 நிமிட நேரம் ஆகி இருக்கிறது.

திரு. கே. ரமணி : துணைத் தலைவர் அவர்கள் 5 நிமிடம் அனுமதிக்க வேண்டும். உடனே முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சொல்வதைக் கொஞ்சம் வேகமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. ரமணி : ஆகவே அதே தொகையைக் கொடுத்தால், விலை ஏறுவதற்கு ஏற்றாற் போல் ஈடுகட்ட முடியாது. அவர்கள் சாமான்கள் வாங்குவதைக் குறைத்து வாங்கவேண்டி இருக்கும். இப்போதிருக்கும் விலைவாசிக்கு ஏற்றாற்போல் அவர்களுக்கு ஈடு கட்டிக்கொடுக்காமல், ஆரம்பத்தில் கொடுத்த தொகையையே தொடர்ந்து கொடுப்பது சரியல்ல. ஒவ்வொரு

1989 ஏப்ரல் 27

[திரு. கே. ரமணி]

மாதமும் ரேஷன் பொருள்களின் விலையில் 50 சதவிகிதம் மானியம் தரவேண்டும். அந்தந்த மாதத்தில் என்ன விலை இருக்கிறதோ அதில் 50 சதவிகிதம் மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவலர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேலை தேடுவதென்பது அவர்களால் முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் வேலை கொடுத்தால் நல்லதென்பது அவர்களுடைய கருத்து. அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி எல்லோருக்கும் சதவிகிதம் ஒதுக்க முடியுமா என்பது அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்து யூனிபார்ம். துணியை வாங்கிக் கொடுத்து, தையல் கூலியையும் கொடுத்தால் அவர்கள் தைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களுடைய உடம்புக்கு ஒத்து வராமல் தைத்து, அதற்குள்ளே புகுந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுவதை விட, துணியையும் கொடுத்து, தையற் கூலியையும் கொடுத்தால் அவர்களே தைத்துக்கொள்வார்கள். வாஷிங் அலவன்ஸ், 15, 20 ரூபாய் என்று கொடுப்பதை உடனடியாக உயர்த்த வேண்டும். அது மாதிரி உணவுப்படி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு டியூட்டி பூரணமாக இருந்தால் காவலர்களுக்கும், தலைமைக் காவலர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு 6 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் சிந்திக்கவே முடியாது. 6 ரூபாய் காப்பி சாப்பிடக் கூட போதாது. இதெல்லாம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இதற்கு முன்னால் இதே மன்றத்தில் இதை எல்லாம் பேசி, அப்பொழுது கொஞ்சம் உயர்த்தப்பட்டது.

அடுத்தது வீட்டுவசதி. இன்றைக்கு அனைவருக்கும் வீடு இல்லை. அவர்களிலே பலர்—ஏன் ஏராளமானவர்கள்—வெளியே வாடகை வீட்டில் குடியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வெளியே இருப்பவர்களுக்கான வீட்டு வாடகைப்படி இன்றைக்கு இருப்பதைக் காட்டிலும் 50 சதவீதம் உயர்த்தித் தரப்பட வேண்டும்.

காவலர்கள் ஓய்வுபெற்றாலோ அல்லது இறந்தாலோ அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சகல பணமும் ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாகவே கணக்குத் தீர்த்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ரிடையர் ஆகிற எந்த ஒரு உத்தியோகஸ்தரும் அன்றைக்கே தங்கள் பென்ஷன் உட்பட அனைத்தையும் கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கமே உத்திரவிட்டும் கூட இன்றைக்கும் அது நடக்கவில்லை. நாம் குறைந்தபட்சம் இதையாவது செய்ய வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 27

[திரு. கே. ரமணி]

அடுத்து லீவ் வசதி. அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்தில் 5 நாட்கள் வேலை 2 நாட்கள் லீவு. 20 நாட்கள் அவர்களுக்கு கேஷவல் லீவ் முன்பு இருந்தது. அதை 12 நாளாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதை அவர்களே ஒத்துக் கொள்ளவில்லை எதிர்க்கிறார்கள். நம்முடைய காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கோ 24 மணி நேரமும்—365 நாளும் டியூட்டியில் இருப்பதாக அர்த்தம். வாரத்தில் ஒருநாள் தான் லீவு என்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கேஷவல் லீவை 12 நாளாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதை 20 நாட்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்பது அவர்கள் கோரிக்கை. அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது ஆர்டர்லி முறை. இந்த முறை கொடுமையானது என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். இதன்மீது பெரிய போராட்டமே நடந்தது. அது ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னோம். ஆனாலும் அந்த ஆர்டர்லி முறை ஒழிக்கப்படவில்லை. இன்னும் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் வீட்டில் இன்றைக்கும் பல இடங்களில் ஆர்டர்லி முறை இருக்கிறது. இவ்வாறு இந்த முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்த பின்னரும், இது ஒழிக்கப்படவில்லை என்றால் இந்த ஆர்டர்லிகளையார் யார் யார் வைத்து வேலை வாங்குகிறார்களோ அந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து ஆர்டர்லிகளுக்கான சம்பளத்தை வாங்க வேண்டும். என்னைக் கேட்டால் இந்த ஆர்டர்லி முறை இருப்பதே கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. அப்படி இருந்தால் அவர்கள் சம்பளத்தினை அந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். ஆர்டர்லி முறை இருக்கவே கூடாது. அதுமட்டுமல்ல, இவர்கள் பெரிய போலீஸ் காரியாலயங்களின் அமைச்சுப் பணியாளர்களாக இருந்து செயல்படுகின்ற இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதாவது சிட்டி போலீஸ் ஆபீஸ், டி. பி. ஓ. போன்ற பல இடங்களில் மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாப் செய்கிற பல வேலைகளில் இவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதனால் இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஊழல்தன்மமாக, பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டு லஞ்சம் வாங்குவதற்கான வேலையில் ஒரு பாலமாக இவர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்ற புகார்கள் எங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஆர்டர்லி முறையையே எடுக்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாடே வேண்டாம்.

அடுத்து காவலர்கள் மனம்விட்டு தங்களுடைய குறைகளைப் பேசுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்வது “அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பப் பிரச்சினைகளை—தங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வருமானம்—அதில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துச் சொல்லி தங்களின் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள ஒரு சேவகனைப் போல் இந்த காவலர்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரியிடமாகப் போய் நின்று யாசகம்

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

செய்து கொள்ள முடியாது. என்னைக் கேட்டால் போலீசாருக்கு சங்கம் வைக்கலாம் என்று கொடுத்த உரிமை நடைமுறையில் செய்ய முடியாமற் போய்விட்டது. அதற்குக் கடுமையான போராட்டம் 1979 அக்டோபர் 16 முதல் நவம்பர் 6 வரை நடந்தது என்பதையும் அப்போது என்னென்ன நடைபெற்றது என்பதையும் நாடே அறியும். இந்த அரசும் அறியும். நம் முடைய முதல்வர் அவர்களும் அறிவார்கள். அந்த நிலைமையின் காரணமாக, அந்த இயக்கத்தின் தலைவர்களாக இருந்த பல பேர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக டிஸ்மிஸ் ஆக வில்லை. அற்ப சொற்ப வேறு காரணங்களைக் கூறி அவர்கள் எல்லாம் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அவர்கள்தான் சங்க லீடர்களாக இருந்தார்கள். சங்கத்தில் தலைவர்களாக இருந்தவர்களில் சுமார் 15 பேர்களை வேறு காரணங்களைச் சொல்லி டிஸ்மிஸ் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். பிரிட்டோ, நைனார்தாஸ், போஸ், லோபஸ், ராமசாமி, வெங்கடேசன் போன்றவர்கள் அன்றைக்கு தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்திக் கேட்டார்கள் என்பதற்காக ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்கள் எல்லாம் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றிய வழக்கு இன்னும் உயர்நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கடும் அடக்குமுறைகளை அன்றைக்கு அவர்கள் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். எனவே நான் இன்றைக்குத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்வது—ஒரே ஒரு விஷயம்தான். அவர்களுடைய போலீஸ் அசோசியேஷன் ஏற்பட வேண்டும், என்ன சட்டதிட்டங்கள் வைத்தாலும்கூட—ஜனநாயக முறையில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்ல—அதுதேவை அதுவும் மேலதிகாரியின் நிர்ப்பந்தத்தின் அடிப்படையில்—அல்லது மேலதிகாரியை தலைவராக வைத்துத்தான் அசோசியேஷன் நடத்துவது என்பது சாத்தியமில்லை. ஆகவே சங்கம் வைக்கும் உரிமையை—அரசியல் சட்ட பூர்வமாக நமக்கிருக்கின்ற அந்த உரிமையை—அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். காவலர்கள் என்ற முறையில் என்னென்ன விதிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையில் அமைத்து அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவிட வேண்டும், அவர்களுக்கு அனுமதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பயப்படத் தேவையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தாபனத்தை வைத்து அவர்களுடைய கோரிக்கையைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் (மணி அடிக்கப்பெற்றது) என்று சொல்லி அவர்களுக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 300 காவல்துறை அதிகாரிகள் 2-ஆவது கேட்டகரியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள், பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் சார்ஜெண்ட் என்று வைத்திருந்த பதவிகள் 2-ஆவது கேட்டகிரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள்,

[1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

கேட்டால் அவர்கள் சட்டம் படிக்கவில்லை என்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குச் சட்டம் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. அவர்களெல்லாம் ஜெனரல் கேட்டகிரிக்கு மாறி உத்தியோக உயர்வு பெறுவதில் மிகுந்த சங்கடத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் இன்றைக்கு 300 பேர்தான் உள்ளனர். நாடு முழுவதும் சட்டம் படித்து 40 ஆயிரம் பேருக்கு மேல் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களோடு இவர்களையும் இணைத்து, என்ன சட்டப் படிப்பு மிச்சம் இருக்கிறதோ அதை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களையும் இணைத்துவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

பதவி உயர்வு அளிப்பதில் முறைகேடுகள் நடக்கிறது. அது இப்போது ஹை கோர்ட்டில் வந்திருக்கிற தீர்ப்பு. சிறப்பு காவல் படையில் ஜெனரல் பிரிவு, ஸ்பெஷல் பிரிவு இருக்கின்றன. அதிலே விதிகளை மீறி 6 பேர்களுக்கு ஜெனரல் பிரிவு இன்ஸ் பெக்டர் பதவிகளைக் கொடுத்ததை, உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கொடுத்த அந்த முடிவு சட்ட விரோதமானது என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்து, அந்த விண்ணப்பம் போட்டவர்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனே பரிசீலித்து அமலாக்க வேண்டும்; மற்றவர்களுக்கு பணி உயர்வு கொடுத்தது தவறு என்று ஹை கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கூறியும் அந்த ஹை கோர்ட்டு தீர்ப்பு இதுவரைக்கும் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு போலீஸ் தலைமை அதிகாரிகள் மதிப்பு கொடுப்பார்களா, இல்லையா என்பதை அரசு கவனித்து ஆக வேண்டும். இதிலே என்ன நியாயம், அநியாயம் அடங்கி இருக்கிறது, இல்லை என்றால் அவர்கள் அப்பீலுக்கு போக வேண்டும்; அரசாங்கம் அப்பீலுக்கு போகவில்லை என்று எமக்குத் தெரிகிறது; அதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி கள்ளச்சாராய விற்பனை, ரவுடிகளினதாக்குதல் நாட்டில் பல இடங்களில் இருக்கின்றது. இதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே உண்மையாகவே வரவேற்கத்தக்க அளவுக்கு விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கள்ளச்சாராய வியாபாரத்தில் சில போலீசாருக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட தொடர்பு தான் கள்ளச் சாராய விற்பனையாளர்களுக்கு தைரியம் கொடுக்கிறது; அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கும் பல பகுதிகளில் அது நடக்கக்கூடிய நிலை தான் இருக்கிறது. அதற்கு முடிவு

[திரு. கே. ரமணி]

கட்ட வேண்டும். போலீசாருக்கும், கள்ளச்சாராய வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கும்—நேரடியாக அல்ல—தொடர்புக்கு எல்லாம் மெக்கானிஸம் அவர்களே செய்வார்கள; அப்படிப்பட்ட எந்தத் தொடர்புக்கும் இடம் அளிக்கக் கூடாது. அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொது மக்களுக்கு எதிரான ரவுடிகளின் தாக்குதல் பரவிக்கிடக்கிறது. அதற்கு எதிராக விஜிலன்ட் ஆக இருக்க வேண்டும். போலீஸ் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற மக்களோடு இணக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஜனங்களும் நிச்சயமாக போலீசாருக்கு செய்திகளைக் கொடுப்பார்கள்; உதவி செய்வார்கள். அந்த மூறையில் ரவுடித் தாக்குதல்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதை காவல் துறையைக் கொண்டு அடிக்க முடியாது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? அடிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை தகுந்த நேரத்திலே எடுக்காதது தான் ஒரே காரணம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

பெட்டி கேஸ் என்று போடுவது சென்னை நகரத்திலே ஏராளம். நமக்கும் அந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தினால் புரந்து கொள்ள முடியும். ஒரு ஸ்டேஷனில் இருக்கிற அதிகாரி இன்னொரு ஸ்டேஷனுக்கு கூப்பட்டுக் கேட்கும்போது, எத்தனை கேஸ் போட்டாய் என்று கேட்டு, இன்றைக்கு இரண்டு மூன்று கேஸ் தான் போடப்பட்டது என்று பதில் கூறுகிறார்..... முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 32 மணித் துரிகள் ஆகின்றன. உறுப்பினர் நான் குறுக்கிடுவதற்காக வருந்த வேண்டாம். நீங்கள் ஐந்தாவது பேச்சாளர்; இன்னும் அந்தப் பட்டியலில் இருப்பவர்கள் 9 பேச்சாளர்கள் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : அப்படி பெட்டி கேஸ் ஏன் இப்படி குறைத்து போட்டாய், அதிகம் பேர்டு என்று இவர்கள் பேசுவதை நாம் காதிலே கேட்க முடிகிறது; நக்கார்டு கூட பண்ண முடியும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் கொஞ்சம் கூட நியாயம் அல்ல. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். இது ஜனநாயகத்தின் பால் பட்டதல்ல. தவறு செய்பவர்களைத் தண்டியுங்கள். ரவுடிகளையும், சமூக விரோதிகளையும் நீங்கள் எப்படிப் பிடித்துத் தண்டிக்கிறீர்களோ அப்படித் தண்டியுங்கள். அது பற்றி அல்ல நாம் சொல்வது. காவல் நிலையங்களுக்கு ஜனங்கள் செல்வதற்கு மிகப் பெரிய பயம் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அங்கு மரியாதை என்பது எல்லாம் கிடையாது. போனாக் உட்கார் என்று சொல்வதற்குக் கூட கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்குவேறு வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தப்படும். அதை இந்த அவையில் சொல்வது நல்லதல்ல. அந்த நிலை மாற வேண்டும்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. கே. ரமணி]

அதே மாதிரி சென்னை நகரத்திலே உள்ள 40-க்கு மேற்பட்ட பைனான்ஸ் கம்பெனிகளின் பட்டியலை எனக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த பைனான்ஸ் கம்பெனிகள் மக்களிடம் கோடிக் கணக்கான டணத்தை ஏமாற்றியவைகள். அந்தக் கம்பெனிகளின் பெயரில் புகார் வந்தது. இந்த வழக்குகள் பற்றி சென்னை மத்திய குற்றப் பிரிவு போலீசாருக்கு புகார்கள் வந்தன. இக் கம்பெனிகளில் பணம் போட்டவர்கள் ஒரு காசு கூட அவர்கள் திரும்ப வாங்க முடியவில்லை. அதற்கு மாறாக அந்த கேஸ்கள் முழுவதும் போலீசுள் உதவியோடு சிவில் கேஸாக மாற்றிக் கொண்டு போகப்பட்டது. அதனால் சிவில் கேஸ் எல்லாம் கிரமினல் கேஸாக ஆக்குவதற்கு நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் 'சீட்டிங்' நடந்தால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை நீங்கள் எடுத்தால் அந்த பைனான்ஸ் கம்பெனிகள் மக்களை ஏமாற்றுவதையும், கொள்ளையடிப்பதையும் தடுத்து நிறுத்துவதில் ஒரு முக்கியப் பங்கு போலீசார் வகிக்க முடியும். அதைச் செய்யவில்லை என்பது குற்றச்சாட்டு. இதை நம்முடைய அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

இறுதியாக கோவை மாநகரத்தில் போலீஸ் கமிஷனர் நியமிப்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். நல்லது, வரவேற்கிறோம். ஆனால் இன்னும் அங்கு ஒரு கமிஷனர் நியமனம் செய்து வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அங்கு கமிஷனர் மட்டும் போதாது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தென்னரசு சொன்ன மாதிரி அங்கு இரண்டு உதவி கமிஷனர்களும் தேவைப்படுகிறது. அவர்களுடைய நியமிக்க கோருகிறேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் அந்த போலீஸ் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு, புதிய மாற்றத்தை இந்தப் போலீஸ் இலாக்கா புரிய வேண்டும். அதனுடைய தலைமை புரிய வேண்டும். மக்களுடைய போராட்டத்தின் மூலம், சகல எதிர்ப்பையும் முறியடித்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்கமீது. அந்த அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளுக்காக, மக்களுடைய பாதுகாப்புக்காக அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் புதிய சாரத்தோடு நடைபெற வேண்டும்.

With a new content, with a new understanding; with a new behaviour and with a new approach இந்த இலாகா நடக்க வேண்டும். அன்றைக்குத் தான் மக்களுடைய ஆதரவை அவர்கள் பெற முடியும். அதை அவர்கள் பெற வேண்டும். நமது தமிழக போலீசார்கள் நல்ல பாடுபடக் கூடியவர்கள் என்பதில் எந்த ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இந்த முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1989 ஏப்ரல் 27]

*திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் மக்கள் நல அரசு அமைக்கின்ற முயற்சியில், வாணிபம், தொழில் உற்பத்தியிலும், கல்வியிலும், கலாச்சார வளர்ச்சியிலும் ஒரு சமுதாயம், ஒரு பகுதி மக்கள் வளர வேண்டும் என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை வருகின்றபொழுது அங்கு சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும். மக்கள் பாதுகாப்பான மன ரீதியான சூழ்நிலையிலே வாழ வேண்டும். அந்தப் பணியை ஒரு ஜனநாயக அரசிலே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கடமை இந்தக் காவல்துறைக்கு இருக்கிறது.

ஜனநாயக நாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளின் சார்பாக அரசு அமைக்கப்படுகின்றது. எனவே, ஆளுகின்ற கட்சியின் ஆணையை ஏற்றுக் செயல்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் போலீசுக்கு இருக்கிறது. அந்த முடிவு எப்படி உருவாகிறது என்றால், ஆளுகின்ற கட்சியினரின் அடியாட்களாகவே போலீசார் மாறிவிடுகிற அபாயமும் நமது ஜனநாயக அமைப்பிலே தவிர்க்க முடியாத ஒரு அமைப்பாக இருக்கிறது. ஆளுகின்ற கட்சியின் நலம், ஆளுகின்ற அரசின் நலம், இந்த இரண்டின் நடுவில் இருக்கின்ற வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொண்டு செயல்படுகின்ற இந்தத் துறை நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பு ஏற்கின்ற பெரிய அதிகாரிகள்தான் காவல்துறையை ஆளுங்கட்சியின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து அதைப் பாதுகாக்க முடியும். பதவியின் சுகத்தை எதிர்பார்க்காமல், பதவியில் மரியாதையை எதிர்பார்க்கின்ற போலீஸ் அதிகாரிகள்தான் இந்த முக்கியமான துறையின் சொத்துக்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட, பதவியிலே நலம் தேடாமல் பதவியிலே மரியாதை தேடுகின்ற அதிகாரியை உருவாக்குகின்ற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டும். இந்தக் காவல்துறை அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு, அவர்கள் சார்பாக இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கத்தை நான் பார்த்து, அதிலேயிருக்கின்ற சில புள்ளிவிவரங்கள் எவ்வளவு பெரிய கவலையைத் தருகின்ற புள்ளி விவரங்களாக இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

1987-88-ஆம் ஆண்டுக்கான குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் இங்கே இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, 1987-ஆம் ஆண்டிலே மொத்தம் நடந்த குற்றங்கள் 29,840 என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 20,098 என்று சொல்லி, அது 67.4 விழுக்காடு குற்றங்களை இந்தக் காவல்துறை 1987-ஆம் ஆண்டில் கண்டு பிடித்திருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1988ஆம் ஆண்டிலே மொத்தம் நடந்த குற்றங்கள்

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்] [1989 ஏப்ரல் 27]

30,545 என்றும், அதிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 20,853 என்று சொல்லி, 68.3 விழுக்காடு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நான் முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தப்புள்ளி விவரங்கள் Misleading the house ஏனென்று சொன்னால், இந்த இந்தியத் தண்டனை சட்டத்திலே மிகப்பெரிய குற்றம் Murder for gain அதாவது, ஆதாயத்திற்காகச் செய்யப்படுகின்ற கொலை. அந்தத் தண்டனைச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற மிகப்பெரிய குற்றம் தமிழ் நாட்டிலே 1987-ஆம் ஆண்டு 81 குற்றங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 44 தான். 50 விழுக்காடு தான்.

அதைப் போல 1988-ஆம் ஆண்டு 72 Murder for gain அதிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 37 தான். அதைப் போலவே, மிகப் பெரிய கொள்ளை-ஆயுதம் தாங்கிய கொள்ளை 69 நடந்திருக்கின்றன. 1987-ஆம் ஆண்டிலே, ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 14 தான். 70-க்கு 14. 1 : 5. ஐந்து குற்றவாளிகள் தப்பித்திருக்கிறார்கள், ஒருவரை மட்டும் தான் தண்டித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல 1988-ஆம் ஆண்டிலே 52 கொள்ளைகள் நடந்திருக்கின்றன, ஆனால் 14 வழக்கு கள்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Robbery வழிப்பறி, It is a dangerous crime அது 421 நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 231 தான். அதைப்போல 1988-ஆம் ஆண்டு 420 கொள்ளைகள் நடந்த வேளையிலே 240 தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12,30.)

அதைப்போல, House Burglary 7,646 House Burglary அதாவது வீடு புருந்து திருட்டு. அதிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பவை சுமார் 4,000 தான். 50 சதவிகிதம் கூட இல்லை.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், சிறு வழக்குகள், Petty Cases Petty theft Case theft இதையெல்லாம் சேர்த்து 67.4 என்று தந்து, 67.4 விழுக்காடு குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாக பொய் யான விவரங்களை இந்தச் சபைக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் murder for gain, Dacoity, Robbery கால்நடைத் திருட்டு போன்ற மிகப் பெரிய குற்றங்கள் ஐந்தில் ஒன்று என்ற விகிதத்தில் தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், murder for gain-ல் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் Professional murderers அதாவது கொலையையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். அப்படி கொலையையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் மிகச் சலபமாகத்தப்பித்துக் கொண்டு இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே உலவி வருகிற

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

நிலையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் இந்த அரசு என்பதற்காக நான் இந்த புள்ளிவிவரங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு காலத்தில் 'ஸ்காட்லாண்ட் போலீசோடு' ஒப்பிடப்பட்ட தமிழ்நாடு போலீசார், உலகத்தில் இருக்கிற மிகப் பெரிய போலீஸ் துறையின் வல்லுநர்களுடைய அறிவையும், அவர்களுடைய கூர்மையையும் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற தமிழ்நாடு போலீசார் இன்றைக்கு மிகப் பரிதாபமாக ஐந்தில் ஒரு விழுக்காடு குற்றங்களைக் கூட கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசு ஆராயவேண்டும். ஏனென்றால் மக்கள் காவல்துறையின் பாதுகாப்பிலே இருக்கவேண்டியவர்கள். காவல்துறையின் பாதுகாப்பில் தங்கள் சொத்துக்களை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் குற்றவாளிகள் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு, கொலைகளைச் செய்துவிட்டு, வழிப்பறிகளைச் செய்துவிட்டு, கொள்ளைகளைச் செய்துவிட்டு சாதாரணமாக தெருவில் நடமாட முடியும் என்ற நிலையை அரசினுடைய புள்ளிவிவரங்களே சபையில் சொல்லுகிற போது எவ்வளவு ஒரு பாதகமான சூழ்நிலை காவல் துறையினரால், அவர்களுடைய இயலாமையால் அல்லது அவர்கள் அப்படி இருக்கிற சூழ்நிலையில் உருவாகிறது என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். 40, 50 கிலோ மீட்டர் அளவிற்கு ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே S.H.O. Station House Officer என்பவருக்கு ஒரு ஊரிலே கொலை நடந்திருக்கிறது, கொள்ளை நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட அங்கே போவதற்கு வாகனம் இல்லை. ஏனென்றால் டி.எஸ்.பி-க்கு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய கலவரம், மிகப் பெரிய கொள்ளை நடக்கிறது என்றால் அவர்களால் உடனே போகமுடியவில்லை. சில இடங்களில் தொலைபேசி தொடர்புகள் இல்லை. சில இடங்களில் V. H. F தொடர்புகள் இல்லை. இதைப் போன்ற குறைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற இடங்களில், குற்றங்கள் மலிவாக தினசரி நடக்கிற இடங்களில், rime prone-areas என்று சொல்லக்கூடிய இடங்களில் இதைப் போன்ற வசதிகளை அதிகமாக பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் காவல் துறையில் இருக்கிற மிகப் பெரிய அதிகாரிகளிலிருந்து மிகச் சிறிய உத்தியோகத்தில் இருக்கிற போலீசார் வரையில் இருக்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் சொன்னார்கள். கள்ளச்சாராயம் பற்றி சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி சொல்லாவிட்டால் போலீஸ் மானியத்தில் பேசியதாக நிறைவு இருக்க

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

காது. சில காவல் நிலையங்களில் பகிரங்கமாக ஏலம் விடுகிறார்கள். -பேரேடு' வைத்திருக்கிறார்கள், மிகப் பெரிய கணக்குப் புத்தகங்கள். ஒரு காவல் நிலையத்தினுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இடங்களை பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து அந்த ஏரியா இந்த ஏரியா என்று பிரித்து காவல் நிலையத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஏலம் விடுகிற நிலையெல்லாம் இருந்து வருகிறது. அந்த ஏலத்தில் வருகிற தொகையை கேட்டால் நமக்கெல்லாம் ஆச்சரியமாக இருக்கும். லட்சக்கணக்கில் போகிறது. அவர்களை கேட்டால் சொல்கிறார்கள், இது எங்களுக்கு மட்டுமல்ல, இங்கே இருந்து மேலே வரை போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பாக குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை.. ஒரு Parallel economy ஆக இந்த அரசு நடத்துகிற பொருளாதாரத்திற்கு துணையாக; இணையாக, கள்ளச்சாராயம் ஒரு பெரிய குற்றமாக, பொருளாதாரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நிரந்தரமாகத் தொழிலாக எடுத்துக் கொண்டவர்கள், அதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இருப்பவர்களும், தடுக்க வேண்டுமென்று நியமித்த காவல் துறையும் பாலோடு தண்ணீர் சேர்ப்பதைப் போல இரண்டற கலந்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் இதிலே வேதனையோடு சொல்லக்கூடிய சம்பவம் என்னவென்றால் சில கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிற நபர்கள் மனந்திருந்தி, இனிமேல் சாராயம் காய்ச்ச வேண்டாம் என்று நினைத்து அந்தத் தொழிலை விட்டால் கூட, அந்த காவல் நிலையங்களைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டு கட்டாயப்படுத்தி சாராயம் காய்ச்சித்தான் ஆக வேண்டும். மாமூலைத் தந்தாகத்தான் வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிற சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. இதிலே யாரையும் ஒருவரை குறிப்பிட்டு ஒருவரை மாசுப்படுத்திச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த காவல் துறையில் Prohibition Enforcement Wine 80 விழுக்காடு அப்படி இருக்கிறது என்பதை நிதர்சனமாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அதை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சுரண்டை மிகப் பெரிய நகரமாக இருந்தாலும் கூட, அங்கே ஒரு காவல் நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு இங்கே அரசுக்கு வந்திருந்தாலும்கூட பணம் இல்லாத காரணத்தால் அது அப்படியே இருப்பதாக அறிகிறேன். அதைப்போல தென்காசி, குற்றாலத்திற்கு அருகிலே இருக்கிற பகுதியிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தி் காக நாங்கள் இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்து மூன்று ஆண்டுகளாகி விட்டாலும் கூட, இன்னும் அங்கே கட்டடம் கட்டவில்லை யென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? அதற்கு ஏன் பணம் ஒதுக்கவில்லை? இது போன்ற முக்கியமான தேவைகளுக்கு, பணிகளுக்கு பணம் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் இது - எக்ஸஸ்' மானியத்தில் நடக்கும் விவாதம். நம்

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விளக்கத்திலே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். அரசாங்கம் தீர்வைகளை மாற்றிப் போட்டு புதிய வரிகளை விதித்த காரணத்தால் குறைந்தபட்சம் ஆண்டுஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், எங்களுக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல்கள், கடந்த 60 நாட்களாக இந்த எக்ஸைஸ் துறையில் டாஸ்மாக்கிற்கு வர வேண்டிய வருமானம் மாதம் ஒன்றுக்கு 24 கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சில ரீடெயில் ஷாப்புகளிலே, அதற்கான லிக்கர், ஐ. எம். எப். எல்., என்று சொல்லக் கூடிய Indian made foreign Liqueur availabl, ஆக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று மார்க்கெட்டிலே இந்த ஐ. எம். எப். எல். has flooded. இந்த இரண்டுக்கும் நடுவிலே என்ன நடந்தது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எப்படி உருவானது என்று தெரியவில்லை. கவர்னர் ஆட்சியிலே 39 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானம் எடுத்துக் கொடுத்தோம். எந்த விதமான வரி விதிப்பையும் மாற்றாமல், இருக்கின்ற நடைமுறைச் சிக்கல்களை சரி செய்து, 39 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை ஒரு ஆண்டிலே எடுத்துக் கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கணக்கைப் போல், 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொன்னால், இந்த 60 நாட்களிலே 20 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை அரசாங்கம் பார்த்திருக்க வேண்டும். அந்த 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் இருக்கிறதா என்ற விவரத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அப்படி 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் இல்லை என்று சொன்னால், அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கிலே எங்கேயோ தவறு நடந்திருக்கிறது என்று ஆகும் இது வந்து, பட்ஜெட்டினுடைய செட்-அப்பையே அசைத்துவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான கணக்கிலே, தவறான வருமானம். வரும் என்ற அடிப்படையிலே இந்த அரசு தன்னுடைய திட்டங்களை விஸ்தரிக்கும் என்று சொன்னால், அந்த வருமானம் உண்மையிலே வரவில்லை என்று சொன்னால், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பெரிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமை வரும். இப்போது சொல்லுகின்ற தகவல்கள் உண்மையாக இருக்கும் என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு கடந்த வருடம் வந்த வருமானத்தைவிட குறைவான வருமானம் இந்த ஆண்டு வரும் என்று தான் சொல்கிறார்கள்.

வரியைக் குறைக்கின்றபோது கூட சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலே மாதம் ஒன்றுக்கு 40 லட்சம் கேஸ்கள் விற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கடந்த அரசின்போது, ஆவரேஜைப் பார்க்கின்றபோது, 40 லட்சம் கேஸ்கள் விற்பிறிருக்கின்றன. ஆனால் ஆந்திராவிலே 12½ லட்சம் தான் விற்பிறிருக்கின்றன. கர்நாடகாவிலே 3 லட்சம் கேஸ்கள் தான் விற்பிறிருக்கின்றன தமிழ்

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

நாட்டிலே கடந்த இரண்டு மாதங்களாக எத்தனை லட்சம் கேஸ்கள் விற்றிருக்கின்றன. அதிலே எவ்வளவு வரி இழப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஆயுதம் தாங்கிய போலீசாருக்கு, — ஆர்மடு ரிசர்வ் போலீஸ் —சென்னை யிலே இருப்பவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார். சட்டம்-ஒழுங்கு காவல் நிலையங்களுக்கு மாறுகிறபோது, அவர்கள் தங்கியிருந்த வீடுகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். போலீசார், இங்கே வேலை பார்த்தாலும், அங்கே வேலை பார்த்தாலும் போலீசார் வேலையைத்தான் பார்க்கிறார்கள். ஆயுதம், தாங்கிய போலீஸ் பணியிலே அவர்கள் வேலை செய்கின்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கொடுக்கின்றபோது அவர்கள் அங்கேயிருந்து மாற்றப்படுகிறபோதோ, அல்லது தாங்களாகவே கேட்டு சட்டம்—ஒழுங்குப் பகுதிக்குப் போகிறபோதோ அவர்கள் இருக்கின்ற குடியிருப்புகளை காலி செய்யக்கூடிய ஆபாயத்தை சில நண்பர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். எனவே அந்தப் போலீசாரை பரிதாபத்தோடு —ஏன் என்றால், இங்கே கூட பார்க்கிறோம், காலையிலே 7 மணிக்கு வந்தவர்கள் கால்கடுக்க நிற்கிறார்கள், 24 மணி நேரமும் உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள்,—பார்த்து, இந்தியா விலேயே மிகச் சிறந்த காவல்துறை என்ற பெயருக்குச் சொந்தமான தமிழகம், அந்தப் புகழை நிலையாக நிறுத்திக் கொள்வதற்கு, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. பெ. ஆசையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வைகை நீர்த்தேக்கத்தில் வாயிற் கதவுகளுக்கு முன்னாலே வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தாலும், குடிக்கத் தண்ணீர் கூட இல்லாமல், மிகக் கடுமையான நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டும், கண்ணீரை சிந்திக் கொண்டும், அந்தக் கண்ணீரைத் தமிழகத்தினுடைய காவலர் கலைஞர் அவர்கள்தான் தீர்த்திடும் ஆற்றல் பெற்றவராக இருக்க முடியும் என்று கருதிய காரணத்தால் உள்ளன்போடு உதய சூரியன் சின்னத்திற்கு வாக்களித்து, உரிய பரிகாரத்தைப் பெற்றுவா என, என்னை இங்கே வரவழைத்திருக்கிற, வாய்ப்பு அளித்திருக்கிற, ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியைச் சேர்ந்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், இந்த வாய்ப்பினை தந்திருக்கிற மரியாதைக்குரிய தமிழினத்தினுடைய காவலராம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், பொதுச் செயலாளர் இனமானத் தலைவர் அவர்களுக்கும், எங்களுடைய அன்பிற்குரிய மதுரை மாவட்டக் கழகத்தினுடைய செயலாளர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. பெ. ஆசையன்]

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும். சில நேரங்களில் தட்டாமலேயே, கேட்காமலேயே இந்த அரசு கொடுக்கும் எனச் சொல்லி, கடந்த காலத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியிலே பல சேவைகளை நாட்டுமக்களுக்காக தந்திட்ட நேரத்தில், காவலர்களுடைய கருத்துதனை ஏற்று, உடை, பாதுகாப்பு, அவர்களின் உயிர்ப் பாதுகாப்பு, உரிமைப் பாதுகாப்பு, அதைப்போல், காவலர்களுடைய குடும்பநலப் பாதுகாப்பு என்பதை எல்லாம், தமிழகத்தினுடைய காவலராகத் திகழ்ந்த கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு காவலர்கள் கேட்காமலேயே அளித்து, காவல்துறையினுடைய மாண்பை, காவலர்களுடைய மாண்பை தூக்கி நிறுத்தியிருக்கிற தமிழகத்தினுடைய காவலர் கலைஞர் அவர்களுக்கு, இந்தக் காவல் துறை மானியத்திலே என்னுடைய கருத்துதனை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40.)

காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு சங்கதிகளை மிகவும் கொடுமையாக வாட்டிக் கொண்டிருப்பதை நான் எடுத்து வைக்கவிரும்புகிறேன். காவலர்கள் போதிய அளவிற்கு சட்டப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர்களாக இல்லாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை வெளி ஓட்டமாகவே காணமுடியும். நாட்டு மக்கள், குற்றம் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், உரிய பரிகாரத்தைசட்ட நுணுக்கத்தோடு உள்ளகாவல் நிலையத்திலே சென்று பாதிப்பிற்கு பரிகாரத்தைப் பெற்றிடமுடியும் என்கின்ற அடிப்படையில் காவல் நிலையத்திற்கு வருகிறார்கள். காவலர்கள் பிடிக்கக் கூடிய குற்றம் எது, பிடிக்கக் கூடாத, அனுமதியோடு பிடிக்கக் கூடிய குற்றம் எது? இவைகளில் என்னென்ன வழிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்? தல்தாவேஜுகள் எப்படி சேகரிக்கப்பட்டு, அந்த சான்று ஆவணங்கள், அவர்களாலே நீதிமன்றத்திலே எப்படி சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்? அரசுத் துறை வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுகின்ற நேரத்திலே உரிய வகையிலே அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தரக் கூடிய ரீதியில் எப்படி செயல்படவேண்டும் என்பதெல்லாம் தெரிந்திராத காரணத்தால் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே பல வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் வழக்கறிஞர்களால் வாதாடாமலும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிற நிலையிலும் கூட, விடுதலையாகிப் போய், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய பரிகாரம் கிடைக்காமல் போய் இருக்கிற நிலைமையை அனைவரும் அறிவோம். எனவே அதற்கு உரிய மாற்றத்தைப் பெறுகிற ரீதியில் காவல்துறையைச் சார்ந்திருக்கிற, கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு, காவலர்களுக்கு, நீண்ட சட்டப் பயிற்சி அளிக்கவோ, அல்லது வட்டார அளவிலே சட்டம் தெரிந்த ஒரு வழக்கறிஞரை நியமனம் செய்து, ஆரம்ப நிலையிலே, அவர்களுக்குத் தத்துமைப்பு தரவோ, அதற்கான வாய்ப்பினை மேற்கொள்ளவோ வேண்டுமாய் என்னுடைய கருத்துதனை முதல்வருடைய கவனத்திற்கு எடுத்து வைக்கிறேன்.

[திரு. பெ. ஆசையன்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

அதேபோன்று வழக்கு பதிகிற நேரத்திலே, காவலர்கள் ஒரு நியாயமான வழக்கை பதிவு செய்து, குற்றவாளியை தண்டிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தாலும் கூட, பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், இந்த வழக்கைப் பதிவுதனால் தனக்கு பாதுகாப்பு இருக்குமா என்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிற நிலைக்கு இன்றைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய பணிக் காலத்திலே வழக்கைப் பதிவு செய்ததற்குப் பின்னாலே, அந்த வழக்கிலே பொதுவாகவே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள், தானும் ஏன் ஒரு புகாரைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று எண்ணிக் கொண்டு, அவர்களும் ஒரு புகாரை காவல் நிலையத்தில் கொடுக்கிறார்கள். புகார் பதிவு செய்வதற்கு முன்னால் வரை, காவல்நிலையத்தைத் தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்த முயற்சித்தும், முடியாத நிலையிலே அந்தக் காவலர்களையும், புகார் கொடுத்தவர்களையும் இணைத்து நீதிமன்றத்தில் ஒரு புகாரை தாக்கல் செய்கிறார்கள். அப்படி தாக்கல் செய்கிற நேரத்திலே, அவர் தன்னுடைய பணிக் காலத்தில் தனக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கிற, தன் பக்கத்திலே இருக்கின்ற நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அதிலே தனக்கு உரிய தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கு முன்னாலே ஆரம்ப நிலையிலேயே அவரை தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்துவிடுகிறார்கள். இன்னும் கூட பலர் நிரந்தரமாக நீதிமன்றத்திலே தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலும்கூட, அவர்கள் பணியிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் பாகுபாடு நீக்கப்பட்டு, 7 ஆண்டுக் காலம் தண்டிக்கக்கூடிய குற்றத்திற்கு ஆளாகியோ, அல்லது மாரல் அபென்சஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாக்கப்பட்டு இல்லாமல் இருந்தாலோ, அவர்களுக்கு மாத்திரமே சில கருத்துக்களை ஆய்வு செய்து, 7 ஆண்டுகள் தண்டனைக்கு உட்படாத குற்றங்கள். அதுபோன்று 'மாரல் அபென்சஸ்' என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு உட்படாத குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளானவர்கள் ஆகியோரை ஆரம்ப நிலையிலேயே நீதிமன்றத்திலே முறையான, முடிவான தீர்ப்பை பெறுவதற்கு முன்னாலே தற்காலிக பதவி நீக்கம் செய்யாமலே தொடர்ந்து அவர்கள் எந்த விதமான மனமாச்சரியமும் இல்லாமல் வழக்குகளை தாக்கல் செய்ய வழிவகுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போக்குவரத்துத் துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகிற நேரத்தில், அந்த வழக்கில் தன் தரப்பிலே இருக்கிற நியாயத்தை எடுத்து வைப்பதற்காக அரசு 250 ரூபாய் வழங்குகிறது. நீதிமன்றச் செலவு, வழக்கறிஞர் பீஸ் என்று. அதேபோல அரசு பாணியாற்றுகிற நேரத்தில் காவலர்கள் மீது சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டில் தன் பக்கத்திலே இருக்கிற நியாயத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக வழக்கறிஞர்களுக்கு கொடுக்கிற பீஸ் ஆகியவற்றை ஈடுகட்டி அந்தத் தொகை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்பதையும் மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்காக நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

—தொடர்ச்சி

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. பெ. ஆசையன்]

அதேபோல காவல்துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற இல்லங்களிலே 20 யூனிட்கள் மின்சாரம் பயன்படுத்தலாம் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலர் அந்த அளவை எட்டி அனுபவிக்கிறார்கள். பலபேர்கள் அந்த அளவிற்கு அப்பாற் பட்டும் அனுபவிக்கிறார்கள். அதிலே பாகுபாடு ஒட்டு மொத்தமாக இவ்வளவு யூனிட் என்ற அளவு கோலை வைத்து மீட்டரைப் பொறுத்தி இல்லம் தோறும் வைக்காமல், ஒட்டு மொத்தமாக கணக்கீடு செய்வதனால் அதிகமாக அனுபவித்தவர்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட இலக்குக்குள்ளாக அனுபவித்தவர்கள் அனைவருமே ஆண்டு இறுதியில் 4 ஆயிரம் ரூபாய், 3 ஆயிரம் ரூபாய் என்று மின் கட்டணத்தை கட்ட வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அதை சீர் செய்கிற ரீதியில் அனைத்து இல்லங்களுக்கும் தனி மீட்டர் என்ற மின் அளவை அலகை பொருத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தீ அணைப்புப் படை பிரிவுகள். இன்றைக்கு பல இடங்களிலே தீயணைப்பு நிலையங்கள் இருந்தாலும் அவற்றிற்கு நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் இல்லை. ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலே தீ அணைப்பு நிலையங்கள் நிரந்தரமான கட்டிடத்திலோ அல்லது காவல் நிலையம் நிரந்தரமான கட்டிடத்திலோ அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வசதி என்று உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியமான நிலைமை இருக்கிறது. 400 கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று அமைக்கப்பட்டு, அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கும் ஆண்டிப்பட்டிக்கே வரவேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், பாதிக்கப்பட்டவர்களை மலைப் பகுதியிலே இருந்து எடுத்து வர மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது, அந்த ஆம்புலன்ஸ் வசதி செய்து அதுவும் தீயணைப்பு துறைக்கே கொடுக்கப்படுமானால் உரிய சிகிச்சையை உடனடியாக பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதையும் அதேபோல தீயணைப்பு துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலே சினிமா தியேட்டரில் புகை பிடித்தல், துப்புறவு கேடுகள் போன்ற வழக்குகளை எல்லாம், இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் தண்டனைக்கு கொண்டு வருகிற அந்த பொறுப்பை அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து பார்க்க முயற்சிக்கலாம் என்பதையும் என்னுடைய கருத்தாக தெரிவித்துத் தொடர்ந்து காவலர்களுடைய மாண்பையும் மரியாதையையும், காவல் துறையினுடைய சிறப்பையும் நடுநிலையோடு நிலைநாட்டி, நடுநிலை முதல்வராக திகழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்களே உரிய பரிசாரத்தை தருவதற்கான முயற்சியையும் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. வி.கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகிற வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 10, 11 ஆண்டுக்காலம் தமிழகத்தினுடைய ஒட்டு மொத்த காவலராக இருந்து முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காவல்காரன் படத்திலே நடித்துக் காட்டியவர். காவல்காரர்களிடத்திலே ஓர் அரசு எப்படி நடந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் காவலர்கள் என்னென்ன பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் சினிமாவிலேயே நிலை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு புரிகின்ற வகையில் நடித்தே காட்டியிருக்கிறார்கள்.

காவல் துறையினருக்கும் நியாயமான விலையில் மனிதரான விலையில் ரேஷன் கடைகளிலே கொடுப்பதைப் போல காவல் நிலையங்களிலேயே இருப்பவர்களுக்கு உணவுப் பொருள், அரிசி எண்ணெய் வகைகள், பருப்பு வகைகள் போன்றவற்றை அன்றைய தினம் வழங்கிய பெருமை இந்திய துணைகண்டத்திலேயே தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக இருந்த டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குத்தான் சேரும் என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆக 11 ஆண்டுக்கால ஆட்சியில் காவல் துறையிலேயே தலையிடு இல்லாத ஒரு ஆட்சி நடைபெற்றது என்றால், சுதந்திரத்திற்கு பின்பு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சியிலேதான் என்பதை நான் இங்கே திட்டவாட்டமாக கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக காவல் துறையிலே பணியாற்றுகிற உயர் மட்ட அதிகாரிகளுக்கு, அது நன்கு புரியும் என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் (குறுக்கீடு).

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது, கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே தலையீடே இல்லையென்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய தொகுதியில் முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் காலத்திலும் தலையீடு இல்லையென்று சொல்லலாமே.

1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா நாளிலும், மாண்புமிகு முதல்வராக இருக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பிறந்த நாளாக வரும் பொன் விழா, வெள்ளி விழா நாட்களிலும் ஐந்து கிலோ அரிசியை இலவசமாக வழங்குவதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால், மாண்புமிகு மறைந்த முதல்வர் அவர்களுக்குச் சமாதி கட்டுவதிலே ஆர்வம் காட்டுகின்ற, தீவிரம் காட்டுகின்ற, இந்த அரசு காவல்துறைக்கு அரிசி வழங்கிய அந்தத் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவிலும் 5 கிலோ அரிசியை இலவசமாக வழங்குவதற்கு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே காவல் துறை எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் நடந்ததிலே..... (குறுக்கீடு)

திரு. இளம்வழி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பிறந்த நாள் விழாவிலே இலவச அரிசி வழங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் பிறந்த நாள் எது என்ன என்று சொன்னால், அது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு வி. கே. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அதைத் தெரிந்தவர் சொல்வார் என்று நான் நம்புகிறேன். நாற்பதாண்டுக் காலமாக ஒன்றாக இருந்தவர், அவர் தெரிந்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னரசு அவர்கள் எஸ். ஐ. செலக்ஷனிலே தவறு நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஆணித்தரமாகக் கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்திருக்காது என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், அப்படி நடந்திருக்குமேயானால், நிச்சயமாக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: “நடந்திருக்காது” என்று சொன்னால் அது அனுமானம்; “நடக்கவே இல்லை” என்று சொன்னால் அது முடிவு.

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்திருக்கவே முடியாது என்றுதான் நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடக்கவேயில்லை என் கிறீர்களா?

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிட்டால்... (சிரிப்பு) ஆக, நிச்சயமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களைப் பொறுத்த மட்டில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், நிச்சயமாக ஒரு ஆய்வாளருக்கு ஒரு ஜீப் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் கிராமத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், குற்றம் நடந்த இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்களிடத்தில் ஜீப் வசதி இருக்குமானால் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்டேஷனில் இருக்கின்ற எஸ். ஐ. மற்றும் காவலர்களோடு அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இல்லாவிடில் வாடகை வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு செல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி வாடகை வண்டியை எடுத்துச் செல்லும் போது, அதற்கு வாடகையை கொடுப்பது யார் என்ற பிரச்சினை ஏற்பட்டு, அது சம்பந்தமாக பல புகார்கள் வருகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நிச்சயமாக ஜீப் வசதியை அவர்களுக்குச் செய்து தர வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஓயர்லெஸ் பொருத்துகின்ற வகையில் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும், மற்ற போக்குவரத்து அதிகாரிகளும் காவல் நிலையத்தில் வைத்திருக்கின்ற ஓயர்லெஸைப் பயன்படுத்துவதற்கான அனுமதியை வழங்க வேண்டுமென்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் அருகில் சங்கரிக்குப் பக்கத்தில் நடந்த ஒரு விபத்தில் வழியில் சென்ற பிறைவேட் வண்டியில் கூட உயிர் விட்ட பிணத்தை, விபத்தில் அடிபட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால், வண்டியை நிறுத்தாமல் கூடச் சென்று விடுகிறார்கள். விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு உடனடி சிகிச்சை அளிக்க முடியவில்லை. எனவே, காவல் துறையில் இருக்கின்ற ஓயர்லெஸ்களை வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும், போக்குவரத்து அதிகாரிகளும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 27] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

இன்னொன்று, ஒரு ஸ்டேஷனிலே சட்டம் ஒழுங்குப் பிரிவு என்றும், குற்றப் பிரிவு என்றும் இரண்டு பிரிவுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். நான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், சட்டம்—ஒழுங்கு, குற்றம் என்று இரண்டு பிரிவுகளை வைத்திருப்பதை எடுத்துவிட்டு ஒரே சீராகச் செயல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். ஒரு காவல்நிலையத்திலே புகார் கொடுக்கச் செல்லும்போது, க்ரைம் பிரிவு ஆய்வாளர் இல்லையென்றால், அந்த எஸ். ஐ. லீவில் இருக்கிறார். நாளைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே, க்ரைம் என்று இருப்பதையும், சட்டம்—ஒழுங்கு என்று இருப்பதையும் எடுத்துவிட்டு, இரண்டையும் சேர்த்து ஒரே பிரிவாக வைத்து விட்டால், அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் கவனிப்பதற்கும், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் முடியும். ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மதுவிலக்கு என்று தனியாக ஒரு பிரிவைத் வைத்திருக்கிறார்கள். உயர் அதிகாரிகளைக் கலந்து அந்த மதுவிலக்கு பிரிவை எடுத்துவிட்டு, அவர்களையும் காவல் நிலையத்தோடு இணைத்து விட்டால், காவல்நிலையத்தில் எண்ணிக்கை பலமும் கூடும். அவர்களும் அதையும் கவனிக்கின்ற நிலையும் உருவாகும். அப்படிச் செய்தால் காவல்நிலையத்தின் சேவையும் மக்களுக்கு நன்றாகப் பயன்படும் என்பதையும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கடத்தார் காவல் நிலையம் என்பது டாக்டர் கலைஞர் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்டது தான். அந்த இடம் சாதாரண ஒரு கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் சாதாரண நிலையம் இருக்கிறது. வெய்யில் காலத்திலே பார்ப்போமானால் ஒட்டின் மேலே ஓலைகளை போட்டுத்தான் அங்கே இருக்கின்ற காவலர்கள் பணியாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த காவல் நிலையத்திற்கு கட்டிட வசதியை உருவாக்கித்தர வேண்டும். அந்தக் காவலர்களுக்கு குடியிருப்பும் இல்லை. கிராமத்திலே போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு வாடகைக்கு கொடுப்பதற்கு கூட பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு குடியிருப்பு கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த குடியிருப்பு இல்லாத காரணத்தினாலே அங்கே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறை அதிகாரிகள் கோபியூர், நம்பியூர் போன்ற இடங்களிலே தங்குகின்றார்கள். ஆக குற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அதிகாரிகளை சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லாமல் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 27]

இன்னொன்று தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சூளகிரி காவல் நிலையத்தில் பொதுப்பணித் துறையிலே லாரி டிரைவராக பணியாற்றிய பேமி என்பவர் 18—8—88 அன்று — 174லே அவர் இறந்திருக்கிறார். அவருடைய குற்ற எண். 111/88. அவர் இறந்ததற்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் மட்டும் அவருடைய மனைவி மனோன்மணியிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு சேர வேண்டிய மீதித் தொகை இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்கு கெமிக்கல் ரிப்போர்ட் இன்னும் வரவில்லை என்று சொல்லி அவருடைய மனைவி மனோன்மணி அந்த காவல் நிலையத்தில் சென்று கேட்ட நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அவரை பலமுறை திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆக 18—8—88 அன்று இறந்திருக்கிறார். அந்த கெமிக்கல் ரிப்போர்ட் இதுநாள் வரை வந்து சேராத காரணத்தினால் அவருடைய குடும்பம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்த விவரம் வைத்திருக்கிறேன் அதை தருவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன். ஆக பொதுப்பணித் துறையிலே பணியாற்றிய அந்த லாரி டிரைவருடைய குடும்பத்திற்கு உதவுகின்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தை பொறுத்தமட்டில் துப்பாக்கி உரிமம் வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகளுடைய அல்லது பொது மக்களுடைய துப்பாக்கிகளை ஓராண்டிற்கு மேல் டெப்பாசிட்லே வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்திலே பிரதமர், வருவதாகச் சொல்லி வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அந்த துப்பாக்கி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் கிராமத்திலே தனித் தனியாக வீடுகளிலே வாழ்கின்றவர்கள், அதை பயன்படுத்துகின்ற ஒரு நிலைமை. பாதுகாப்புக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதைத் திருப்பி கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலே, ராயர் வளையம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். மாண்புமிகு போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். காரணம் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆண்ட காலத்திலிருந்து அங்கே அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் திருட்டு சாராயம் காய்ச்சுகின்ற தொழிலை அதிகமாக செய்து வந்தார்கள். காவல் துறையினர் பெரும் முயற்சி எடுத்து அதை அடக்கினார்கள். சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள். 1977-க்கு பின்பு தான் அவர்களுக்கு ஆரம்ப கல்வியைக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்தோம். அங்கே ஆரம்ப பள்ளிக்குடம் ஒன்றை உருவாக்கி, அவர்களுக்கென்று தனியாக பி.சி. ஹாஸ்டல் என்ற ஒன்றும்

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

மலையப்பாளையத்திலே உயர்நிலைப் பள்ளியை நாங்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம். இப்பொழுதுதான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கின்ற வாய்ப்பு அந்த குழந்தைகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக வருகின்ற காலத்தில் அவர்கள் நல்லவர்களாகத் திருந்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் திருந்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே காவல் துறை அதிகாரிகளும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் பல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு, அங்கே அரசாங்கத்தினுடைய நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய பல லட்சங்களை அங்கே செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். தறிகளைப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் முழுமையாக, அதிலே அக்கறை எடுத்து நிச்சயமாக அந்த சமுதாயத்து மக்கள் உழைத்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு தினந்தோறும் கூலி வேலை செய்து அவர்கள் ஜீவனம் செய்கின்ற அளவுக்காவது ஒரு வேலையை நிரந்தரத் தீர்வை உயர்மட்ட அதிகாரிகளோடு கலந்து செய்ய வேண்டும். அந்த மாவட்டத்திற்கு முன்பு ஒரு அமைச்சர் இருந்தார். இப்போது ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார். எனவே அந்த அதிகாரிகளோடு கலந்து நீங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது) கோவிந்தன்குட்டி என்ற ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் நம்பியூரிலே பணியாற்றி வந்தார். வேண்டுமென்றே சொல்வதாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்த சமுதாயத்து மக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே கண்டிப்பாக இணைய வேண்டும் என்று—அருமை அண்ணன் இராமநாதன் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர். . . .

திரு. சமீகதின என்கிற கதிரவன் : தலைவர் அவர்களே, ஊரைச் சொன்னாலும் பேரைச் சொல்லக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இராமநாதன் எழுந்துவிட்டார். சம்மாயிருக்காமல் நீங்கள் அவரை எழுப்பி விட்டீர்கள்.

திரு. மு. இராமநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினருடைய பேச்சில் அவர் குறிப்பிடுகின்ற காவல் துறை அதிகாரி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேரும்படி மக்களை வற்புறுத்துகிறார் என்று சொல்வது எனக்குத் தெரியும் என்பது போல அவர் சொல்வது—அவருடைய வாதத்திற்கு என்னையும் அவர் சாட்சியாக அழைப்பது போல இருக்கிறது. அது தவறு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: தயவுசெய்து, திரு. இராமநாதன் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். நான் அப்படிச் சொல்வதற்குள்ளாக நீங்கள் குறுக்கிட்டு விட்டீர்கள். அந்தப் பகுதியிலே வேட்பாளராக நின்று முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : அங்கேயே வந்து ராயர்வளையம் பகுதியினர் மீது 6, 7 பொய்க் கேஸ்களை அந்தப் பகுதி மக்களை வைத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களை வைத்து, 6, 7 பொய்க் கேஸ்களை எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அந்த இன்ஸ்பெக்டர் தீர விசாரித்து, கோபி டி.எஸ்.பி. எல்லாம் தீர விசாரித்து, அந்தப் புகார்கள் பொய் என்று சொல்லிய பின்பும், அந்த முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நம்பியூரிலேயே வந்து உட்கார்ந்து அந்த வரப்பாளையம் சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கூப்பிட்டு மிரட்டி இருக்கிறார். அந்த இன்ஸ்பெக்டரைக் கூப்பிட்டு, நீ ஒழுங்காக அவர் மீது கேஸ் போடவில்லையென்றால், உன்னை ஒரு மாதத்திற்குக் கூட நம்பியூரிலே வைத்திருக்கமாட்டேன் என்று மிரட்டிச் சென்று இருக்கிறார். இப்போது அவர் வேறு எங்கேயோ பொள்ளாச்சி பக்கம் உடனடியாக மாறுதல் கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி எங்களுக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. யாரோ இருந்து விட்டுப் போகிறார்கள், எங்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. காரணம், இப்படிப்பட்ட பொய்ப்புகார் கூட, அவர் மீது சரியாக நடவடிக்கை.. (மணியடிக்கப் பெற்றது). இன்னொன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதுபோல புஞ்சைப் புளியன்பட்டியிலே தலைமையா சிரியையாக சீதாலட்சுமி என்பவர் பணியாற்றி வந்தார். அந்த அம்மையார் பணியாற்றிய நேரத்தில் அவரை அரசாங்கம் டிரான்ஸ்பர் செய்து, அந்தப் பள்ளியிலே குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி, அங்கே சட்டம்-ஒழுங்கு கெடுகின்ற நிலமை உருவாகி கடையடைப்பு எல்லாம் ஏற்படுத்தி, பஸ் போக்குவரத்து பாதிப்பு ஏற்படுத்தி, முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரே தலைமை தாங்கி நடத்தினார், எங்களுடைய ஆட்சியிலே கூட எங்களாலே அதைச் சமாளித்து இருக்கமுடியும். ஆனால் மாணவர்கள் அடிப்பட்டு விடுவார்களே, என்ற அச்சத்தின் காரணமாகக் கொஞ்சம் ஒதுங்கியிருந்தோம். ஆனால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அரசாங்கத்திலே புகார் செய்த நேரத்திலே அந்த அம்மையாரை டிரான்ஸ்பர் செய்தார்கள். அதற்கு அன்றைக்கு சஸ்பென்ஷனும் செய்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு ஆட்சியிலே பொறுப்பேற்ற அடுத்த மாதமே அந்த அம்மையாரை அங்கே பணியிலே அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) காவல் துறை அதிகாரிகள்கூட, அந்த அம்மையார் அங்கே இருந்தால் சட்டம்-ஒழுங்கு கெடுவதற்கான.....

1989 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னசாமி சொல்வது ஒரு பெரிய கதை. இதை, சாதாரணமாக கொஞ்ச நேரத்தில் பேசிவிட முடியாது. வேண்டுமானால் இதைத் தனியாகப் பேசிக் கொள்ளலாம். உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடையாணை வாங்கி நீங்கள் அதில் தலையிட்ட விபரம் எல்லாம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நீங்கள் இப்போது பேசி நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அது ஒரு பெரிய தொடர்கதை. அதைத் தனியாகப் பேசிக்கொள்ளலாம் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள். முடித்து விடலாம். ஒரு மணித்துளி பலதடவை கொடுத்தாகி விட்டது. அடுத்த உறுப்பினருக்குப் போகிறேன். திரு. ஏ. செங்குட்டுவன், (குறுக்கீடு) என்னுடைய எச்சரிக்கைகளைப் பொருட்படுத்தாவிட்டால் அடுத்த உறுப்பினருக்குப் போக வேண்டியதுதான் (குறுக்கீடு) சரி. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் காவல்துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ஒரு அதிகாரி செய்த தவறின் காரணமாக, ஒரு அதிகாரி அத்துமீறி செய்ததின் காரணமாக, இந்தத் துறைக்கே கெட்ட பெயர் ஏற்படுகின்ற வகையில் உள்ளது என்று பல அதிகாரி பெருமக்கள், அந்தக் காவல்துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, அத்துமீறி நடந்த போலீஸ் கமிஷனர்** அவர்கள் மீது நிச்சயமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறது. எந்த ஒரு அதிகாரியின் பெயரையும் சொல்லக் கூடாதென்று. அடுத்து திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு தடவை அந்தப் பெயரை நீக்கினால்தான் மற்ற உறுப்பினர்கள் அதைப் பயன்படுத்தமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அடுத்து, திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1989 ஏப்ரல் 27]

திரு. ஏ. செங்குட்டுவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மா மன்றத்தேர்தலில் நிற்க அனுமதித்த கழகத் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், கழகத்தினுடைய பொதுச் செயலாளர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும், முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மன்னை அவர்களுக்கும், மாவட்டச் செயலாளர் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னைப் பெருவாரியான வாக்கு வித்தியாசத்தில் வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்த மயிலாடுதுறை வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் முதலில் நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை கூர்ந்த மதியுடன் எல்லாத் தரப்பு மக்களும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு, மாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருக்கிறது. ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம், என்று அண்ணா கூறிய அத்தனை அம்சங்களும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நாம் காண முடிகிறது. குறிப்பாக, காவல் துறை மானியத்திலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். நான் உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தில், நகராட்சி மன்றத் தலைவர் என்ற முறையில் பேசுவதற்கு முனைந்தேன். நேரம் கிடைக்காத காரணத்தால் இப்போது காவல் துறை மானியத்தில் நான் பேசுவதற்கு நின்று கொண்டிருக்கிறேன். காரணம், எங்களைப் போன்று முதன் முறையாக சட்ட மன்றத்திற்கு வருகிறவர்களுக்கு முன்னுரிமை தந்து கன்னிப் பேச்சு என்ற வகையிலே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் முன்னதாகப் பேசுவாய்ப்பு அளித்தால் என்னைப் போன்றவர்கள் எதையாவது சொல்லமுடியும். ஆனால் முன் அனுபவம் பெற்றவர்களைப் பேச வைத்து விட்டு பிறகு எங்களைப் பேச வைப்பது மிக சங்கடமான நிலையாகும். நாங்கள் ப்சுமப்போது அவர்கள் பேசியதையே நாங்களும் பேசவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறோம் என்ற பரிதாப நிலையை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே டணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறை மானியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது, நம்முடைய தமிழக காவல் துறை, உலகத்திலேயே சிறந்தது என்று கருதப்படும் ஸ்காட்லாண்டு யார்டு போலீசுக்கு நிகரானது என்பது உலகம் அறிந்த ஒன்றாகும். இந்தக் காவல் துறையில் மேலும் சிறப்பாகப் பணியாற்றவேண்டுமென்று கருதி நம்முடைய இன்னாள் முதல்வர் அன்னாள் முதல்வராக இருந்தபோது காவல் துறையில் மிகப் பெரிய மாறுதலைக் கொண்டு வந்தார்கள். வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்த அந்த அரைக்கால்.

1989 ஏப்ரல் 27 [திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்]

சட்டை போன்ற உடைகளையெல்லாம் — அரைக்கால் சட்டைகளையெல்லாம் அணிந்து கொண்டு பள்ளிக்குச் செல்கின்ற மாணவர்களைப் போல — மாற்றி, முழுக்கால் சட்டையாக அவர்களுக்கு அணிவித்து, அதைப்போல ஹெல்மெட் போன்று அணிந்து செல்லக்கூடிய தொப்பிகளையெல்லாம் மாற்றி, நல்ல சிறப்பான முறையில் அவர்கள் டணியாற்றுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரால் விருதுகளை வழங்கியும் அவர்களுக்கு நல்ல ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தினார். அவர்களுக்கு குடியிருப்புகளையெல்லாம் சிறப்பாக அமைத்த பெருமை நம்முடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையே சாரும். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், அண்ணா அவர்களுடைய விருது மேல் மட்ட அதிகாரிகளுக்கு மட்டும்தான் என்ற நிலை, ஒரு நினைப்பு தற்போது பொது மக்கள் மத்தியிலே நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே காவல் துறையினருக்கும் இன்னும் அதிகப் படியாக அந்த விருதுகளை வழங்கி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினால் காவல் துறையினர் இன்னும் சிறப்பாக பணியாற்ற வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகளில், ஒரே தொகுதியில், ஒரே இடத்தில் பல ஆண்டுக் காலம், பல்வேறு பகுதிகளில், பல பிரிவுகளின் கீழ் டீயாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியின் மக்களுடைய உறவும், அவர்களுடைய தொடர்பும் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கிடைத்து விடுகிறது. அதிலே சமூக விரோதிகளும் சில சமயங்களிலே புகுந்து விடுகிறார்கள். எனவே காவல் துறையினருடைய வாழ்நாள், அவர்களுடைய பிரியம் அந்தத் தொகுதிக்குள்ளாகவே முடிந்து விடுகிற ஒரு சூழ்நிலை கடந்த காலத்திலே இருந்ததை கொஞ்சம் மாற்றி, தவறு செய்கின்றவர்களையாவது வேறு பகுதிகளுக்குக் கண்டிப்பாக அனுப்ப வேண்டுமென்று பணிவுடன் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையில் நம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் உதவி ஆய்வாளர் என்ற பொறுப்பு இருந்தது. அந்த ஆய்வாளர் பதவியை திடீரென்று கடந்த கால அரசு மாற்றியமைத்து அதை இல்லாது செய்து விட்டது. அதனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அந்த ஊதிய உயர்வும் கிடைக்கவில்லை, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உத்தியோக உயர்வும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சலுகைகளை அனுதாபத்துடன் அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறப்புப் பயிற்சி, ஸ்பெஷல் டிரெயினிங் என்று போகிறார்கள். அப்படி போய்விட்டு வருகின்றவர்களுக்கு அதற்

[திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

கான உலகியமோ, அதற்கான சலுகைகளோ இல்லை என்ற சூழ்நிலை இன்று இருந்து வருகிறது. அப்படி சிறப்பப் பயிற்சி பெற்று வருகின்றவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய அந்தச் சலுகைகளை நமது அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவலர் குடியிருப்புப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அவைகள் இன்னும் வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்த நிலையிலேதான் ஒரு சில இடங்களிலே நாம் இன்றைக்கும் பார்க்க முடிகிறது. மயிலாடுதுறையில் உள்ள காவலர் குடியிருப்புக்கு நான் நகராட்சி மன்ற தேர்தலின் பொழுது வாக்கு கேட்கச் சென்றேன். அப்போது அந்தத் தெருக்களையெல்லாம் அந்தப் பகுதியினுடைய தாய்மார்கள் காட்டினார்கள். நானும் பார்த்தேன். அந்தத் தெருக்கள் எல்லாம் மிகமோசமாக இருக்கின்றன. மின் விளக்குக் கம்பங்களில் மின் விளக்கு எர்வது இல்லை. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லையென்றல்லாம் தாய்மார்கள் சொன்னார்கள். நகராட்சி மன்றத் தலைவர் ஆனவுடன் செய்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் நகராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலுக்குப் பிறகு அந்தத் தெருவுக்கே, சமீபத்தில் நடைபெற்ற இந்தச் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்காக வாக்கு கேட்கச் செல்ல முடியவில்லை. காரணம், அங்கேயுள்ள அந்த மின் கம்பங்கள், மின் கம்பங்களில் மின் விளக்குகள், ரோடுகள், குடிநீர் பைப்புகளையெல்லாம் பொதுப் பணித் துறையினர்தான் செய்ய வேண்டுமென்றும் அதனால் நகராட்சி மன்றத்தால் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். அது பொதுப் பணித் துறை வசம் இருக்கிறது. ஆகவே அதைச் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஒன்று, இதையெல்லாம் பொதுப் பணித்துறை செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியவில்லையென்றால், அவைகளை நகராட்சி மன்றம் செய்வதற்காகவாது ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

(பிர்பகல் 1-10)

அடுத்து, ஆயுதப் படை உதவி ஆய்வாளர் மற்றும் சட்டப் பிரிவு உதவி ஆய்வாளர் இருவரும் ஒரே கல்வித் தகுதியின் அடிப்படையிலேதான் தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள். உடையும் அதுவே. ஆனால் அவர்களுடைய பதவி உயர்வு ஒரு சில நேரங்களில் தவறாகக் கணிக்கப்படுகிறது என்ற நிலையை நம்முடைய அரசு மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

அடுத்து, தீயணைப்புப் படையில், நம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்தத் துறையினுடைய அதிகாரிகளில் சிறப்பாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களை அந்தத் துறையினுடைய மேலாளர்களாக, இயக்குநர்களாக மாற்றியிருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில் அது மாற்றப்பட்டு, அதாவது காவல் துறையில் ரீடயர்டு ஆனவர்

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. ஏ. செங்குட்டுவன்]

களை, ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளை அதிலே இடம் பெறச் செய்கிறார்கள். தீயணைப்புப் படையில் பணிபுரிகின்றவர்களுடைய உணர்வுகளை இவர்கள் ஏற்று அதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுக்குச் சலுகை செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது.

அடுத்து, மூன்று ஆண்டுக்காலத்திற்குமேல் ஒருவர் சட்டப்படி ஒரு இடத்திலேயிருந்து பணியாற்ற முடியாது என்ற நிலை இருந்தாலும் அந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கலால் பிரிவு அல்லது மற்ற வேறு வேறு பிரிவுகளில் தங்களுடைய பணி நேரத்தை அதாவது பணிக்காலத்தை, அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டத் தவறுகள் மீண்டும் நீடிக்காத அளவு இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

கடைசியாக, நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் மயிலாடுதுறை தொகுதியினுடைய குறைகளை உள்ளாட்சி மன்ற மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பு இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், இப்போது என்னுடைய தொகுதியினுடைய ஒருசில குறைகளை தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மயிலாடுதுறையில் ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாயில் மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் மாணவர் சாரங்கபாணி அவர்களுடைய பெயரால் பாலத்தை திறந்து வைக்க மயிலாடுதுறைக்கு வருகை தந்தார்கள். அந்தத் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த மறைந்துவிட்ட கிட்டப்பா அவர்கள் ஒரு அன்பு வேண்டுகோளாக மயிலாடுதுறை மக்களுக்கு கொசுத் தொல்லை தீரவேண்டும், அதற்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் வேண்டுமென்று அன்பு வேண்டுகோளாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காவல் துறை மானியத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டு மற்ற, நகராட்சி மன்ற விஷயங்களையெல்லாம் எழுதிக் கொடுத்தால் கவனிக்கப்படும். பேசினால் கவனிக்கப்படமாட்டாது. (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. செங்குட்டுவன் : நன்றி. காவல் துறையினர் இன்னும் உற்சாகமாகப் பணியாற்றுவதற்கு அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளை இந்த அரசு செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய உணர்வுகளை (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியது எங்களுக்கும் பொருந்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதாவது இந்த மானியக் கோரிக்கைக்குத் தொடர்பு இல்லாததை எல்லாம் கவனத்திலே வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் தொடர்ந்து இப்படிப் பேசினால் தான் கவனத்தில் இருந்து எடுத்து விடுவோம். இப்போது உங்களுடைய கவனம் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. செங்குட்டுவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறையில் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. எந்த உதவியும் இல்லையென்ற ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு ஏதாவது இந்த அரசு சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடந்த அரசு காலத்தில் ஒரு காலவர் 'முரசொலி' படித்தார் என்ற காரணத்திற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார். ராமாபுரம் தோட்டத்தில் முரசொலி பத்திரிகையைப் படித்தார் என்ற காரணத்திற்காக அவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய கோரிக்கையை இந்த அரசு பரிஷுடன் பரிசீலித்து அவருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, காவல்துறையினருடைய குறிப்பாக காவலருடைய நிலை நம்முடைய அரசு காலத்தில் சிறப்பு அடைவதற்காக அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய சலுகைகளை சிறப்பாகச் செய்து இந்த அரசு நல்ல அரசாக இருப்பதற்கு, அவர்களுடைய பாராட்டைப் பெறுவதற்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று உங்கள் வாயிலாக கேட்டுக் கொண்டு காவல்துறை மானியத்திலே எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது தொகுதியில் போதுமான காவல் நிலையங்கள் இல்லை. பாகசாலை என்னும் கிராமத்தில் அவுட் போஸ்ட் காவல் நிலையம் ஒன்று உள்ளது. அதை நிரந்தரமான காவல் நிலையமாக ஆக்க வேண்டும். எனது தொகுதியில் உள்ள சங்கரன்பந்தல், ஆக்கர் போன்ற இடங்களில் அதைப் போன்று புதிதாக காவல் நிலையங்களை அமைக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செம்படாரில் உள்ள காவல் நிலையத்திற்கு சொந்தக் கட்டடம் இல்லை. அது வாடகைக் கட்டடத்திலே இயங்கி வருகின்றது. அந்தக் காவல் நிலையத்திற்கு நிரந்தரக் கட்டடம் அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980ஆம் ஆண்டு எஸ்.மீ. போர்டு என்று ஒன்று இருந்தது. அதில் அட்டன்ட் செய்த அனைவரையும் வேலைக்குச்

1989 ஏப்ரல் 27]

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

சேர்த்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் 1985-ல் எஸ். ஐ. போர்டில் ஆர். ஓ. 261 நபர்களைக் கூப்பிட்டு, அதில் 60 பேர்களை மட்டும் வேலைக்கு அனுப்பினார். மீதி நபர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆனது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

கள்ளச்சாராயத்தை ஒழிப்போம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் பல்லவன், சோழன் போன்ற அரசு பேருந்துகளில் பணத்திற்காக ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு, அந்த ஓட்டுநர், நடத்துனர்கள் சாராயத்தை வாகனங்களில் எடுத்துச் செல்வதற்குத் துணை போகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நம் அரசு செய்துவரும் நல்ல காரியங்களுக்கு இதனால் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கள்ளச் சாராயத்தைக் காய்ச்சுபவர்கள் விற்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும். தற்போது இருக்கிற சட்டம் போதாது. போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்தால் நடவடிக்கை எடுத்த சில மணி நேரத்தில் எல்லாம் குறிப்பிட்ட அபராதத் தொகையைக் கட்டிவிட்டு மீண்டும் அதே தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். போலீசாரும் சில இடங்களில் மாமூல் என்று வாங்கிக் கொண்டு அங்கே நடப்பதைக் கண்டும் காணாததுபோல் இருந்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா காவல் நிலையங்களுக்கும் தனி கேபிள் தொலை பேசியை இணைக்க வேண்டும். அதைப் போன்று காவல் நிலையங்களுக்கும், வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கும், தீயணைப்பு நிலையங்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இல்லங்களுக்கும் மருத்துவமனைகளுக்கும் கோட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கும் தனி கேபிள் தொலைபேசி இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால்தான் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற தீ விபத்து, போக்குவரத்தில் ஏற்படுகிற விபத்து, கலவரம், கொலை, கொள்ளை போன்றவற்றை உடனுக்குடன் தெரிவிக்க வசதியாக இருக்கும். இதை அரசு உணர்ந்து, இதுபோன்ற தகவல்களை உடனடியாகத் தெரிவிக்க வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு தவறுகளும், கொலைகளும், கொள்ளைகளும், கலவரங்களும் நடந்துவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட தகவல்களை உடனடியாகத் தெரிவிக்க தற்போது வசதி இல்லாத காரணத்தால் தகவல்கள் கொடுத்து, அதிகாரிகள் வருவதற்குள் சில அசம்பாவிதங்கள் நடந்துவிடுகின்றன. அதற்குப் பின்னால்தான் சில அரசு அதிகாரிகளும், தீயணைப்பு வண்டிகளும் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதுபோன்ற தகவல் தொடர்பு சாதனங்களை அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

கிராமப் பகுதிகளில் தீ விபத்து, போக்குவரத்து விபத்து மற்ற மற்ற விபத்துக்கள் ஏற்படும்நேரங்களில் உதவுவதற்கு என்று ஆம்புலன்ஸ் வசதியை ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு என்று போக்குவரத்துக் கழகங்களில் ஆம்புலன்ஸ் இருக்கிறது. அவசர விபத்துக் காலங்களில் அந்த ஆம்புலன்ஸ்களைக் கொடுத்து உதவ அந்த அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் இருக்கிற அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள். அந்த ஆம்புலன்ஸ்கள் வீணாக ஒரு வேலையும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. போக்குவரத்துக் கழக விபத்துகளுக்கு மட்டுமே அந்த ஆம்புலன்ஸ்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஆம்புலன்ஸ்களை மக்களுடைய எந்த விதமான விபத்திற்கும் கொடுத்து உதவுவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் 5,000 தீயணைப்புப் படை வீரர்கள் பணியில் இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் ஒரு ஊழியர் 8 மணி நேரத்திற்கு மாறாகக் கூடுதல் பணி சுமத்தப்பட்டு, கூடுதலாக 4 மணி நேரம் பணி செய்யும் நிலமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு இரண்டு 'ஷிப்டாக' பணி நடைபெறுகிறது. அதை 3 ஷிப்டாக மாற்றினால் அவர்களுடைய பணி நேரம் குறைந்து, மேலும் 2,000 புதிய ஊழியர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் மாடுகளுக்கு தார் குச்சி போடும் பழக்கம் இருக்கிறது. தற்போது இதற்காகவே ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். தங்களுடைய மாடுகளை தட்டி வேகமாக, விரைவாக ஓட்டுவதற்கு மாடுகளுக்கு தார் குச்சி பயன்படுத்துவது பண்டைக்காலம் முதல் விவசாயிகளுடைய இயற்கையான நிலைமை.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் அங்கே புதிதாக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர் தார்குச்சி வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகளிடமிருந்து அதைப் பிடுங்குவதோடு அபராதமும் விதிக்கிறார். ஆனால் சில நேரங்களில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு மற்ற காலங்களில் எல்லாம் விவசாயிகளிடமிருந்து லஞ்சமாகப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார்.

அதைப்போன்று கோழி வியாபாரிகள் கோழிகளைக் கூடையிலே எடுத்துச் செல்லும்போது அந்தக் கோழிகளுக்கு குருணை வைக்கவேண்டும். அந்தக் கூடைகளிலே கோழி குடிக்கத் தண்ணீர் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வைக்காவிட்டால் அந்தக் கோழி விபாயாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதே போன்று ஆடுகளைப் பெட்டியிலே எடுத்துச் சென்றால் அந்தப் பெட்டியிலே ஆடுகளுக்கு தின் பதற்குத் தழை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

1989 ஏப்ரல் 27

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

இல்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் கிராமப் பகுதிகளில் தேவையில்லை என்பதை இந்த அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தையும் நீக்கிவிடுமாறு நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னை மாநகரில் காவலர்கள் ஓய்வு பெறும் போது வீடு கட்டித் தரவேண்டும். வீட்டு வசதி வாரியம் இருந்தும் ஓய்வு பெறும் காவலர்களுக்கு ஒரு வீடு கூட கட்டித் தரவில்லை. இனிமேலாவது சென்னையில் அவ்வாறு வீடுகளைக் கட்டித் தரும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவலர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு, அவர்களுடைய வாரிசுகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும், இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அபய நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அனாதைகள், ஆதரவற்றவர்கள், விபச்சாரக் குற்றம் புரிந்தவர்கள் ஆகியோரை ஒரே இடத்திலே அங்கே காவலில் வைக்கிறார்கள். இதனால் பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இவர்களைத் தங்கள் உறவினர் என்று சொல்லி அழைத்துச் சென்று விபச்சாரம் போன்ற தவறான பழக்கத்தில் ஈடுபடுத்துவதாகத் தெரிகிறது. அங்கே இருப்பவர்களுக்கு எய்ட்ஸ் நோய் பரவி இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. எனவே இதுகுறித்து சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரப்பகுதிகளிலும் உள்ள இரு சக்கர வாகன ஓட்டுநர்கள் அனைவரும் ஹெல்மெட் தேவையில்லை என்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து அவ்வாறு ஹெல்மெட் அணிவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டு கொள்கிறேன்.

தியணைப்புப் படை வீரர்கள் பெரும்பாலான நேரங்களில் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். அந்த நேரங்களில் காவல் துறையினருக்கு உதவியாகப் பணி புரிய வேண்டும் என்ற வகையில் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் காரணத்தால் காவல் துறையில் ஆள் பற்றாக்குறை நீங்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் நடிகை ராணி பத்மினி என்பவர் கொலை செய்யப் பட்டார். இதில் சில அரசியல்வாதிகள், உயர் அதிகாரிகள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக பரபரப்பாகச் செய்திகள் வந்தன. ஆனால் இந்த வழக்கு இப்போது ஆமை போலும், நத்தை போலும் ஊர்ந்து செல்கிறது. இந்த வழக்கைத் துரிதப்படுத்தி சம்பந்தப்பட்டவர்களின் முகமூடியைக் கிமித்

[திரு. எம். முகமது சித்திக்] [1989 ஏப்ரல் 27]

தெரிய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று ஆட்டோ சங்கர் என்பவர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ராணி பத்மினி வழக்கில் தீர்ப்புச் சொன்னது மாதிரி ஒரு நினைவு.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : அதேபோல் ஆட்டோ சங்கர் என்பவர் தொடர் கொலைகள் செய்ததாக பத்திரிகைகளில் செய்திகள் பத்தி பத்தியாக வந்துகொண்டிருந்தன. இதில் பெரிய பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகவும் செய்திகள் வந்தன. சில போலீஸ் அதிகாரிகள் சங்கர் வீட்டுக்குச் சென்று விருந்து சாப்பிட்டதாகவும் வீடியோ கேசட் கைப்பற்றப்பட்டதாகவும் (மணியடிக்கப்பெற்றது)..... சொல்கிறார்கள். எனவே அந்த நடவடிக்கையையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது பகுதியில் தீயணைப்பு நிலையம் என்பதே இல்லை. நாகப்பட்டினம் செல்லவேண்டும் என்றால் 55 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. மயிலாடுதுறை, சீர்காழி போன்றவை 40 மற்றும் 50 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கின்றன.. அரசினுடைய கொள்கையின்படி 25 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கவேண்டும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. எனவே என்னுடைய தொகுதியில் தரங்கம்பாடி தாலுக்காவில் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

9. அரசினர் தீர்மானம்
விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப் பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ நானை (28—4—1989-ஆம் தேதியன்று) தளர்த்த வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.